ХАЙ ЖИВЕ ЗЛУКА ФАРМЕРІВ І РОБІТНИКІВ!

Фармерське Життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

РІК XII. Ч. 15 (575). СЕРЕДА, 8 КВІТНЯ 1936. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, APRIL 8th, 1936. No. 15 (575). VOL. XII.

УРЯД АБЕРГАРТА НЕ МОЖЕ ДІСТАТИ ПОЗИКИ ВІД ДОМІНІАЛЬНОГО УРЯДУ

Едмонтон, Алта. — Соціал-кредитовий уряд Абергарта не ми сплатити бондів на суму $3,200,000, яким речинець сплати скінчився на 1 квітня. Провінція Алберта є першою з усіх провінцій Канади, яка не сплатила свого довгу на означений час.

Прем'єр Абергарт заявив, що провінція не має грошей і не може сплатити довгу. Абергарт старався дістати позику від домініального уряду, але, як кажуть, домініальний міністр фінансів Доніг настоює на те, щоб уряд Абергарта визнав так звану домініальну позичкову раду, яка має диктувати провінціям їхню фінансову політику. Абергарт на таку раду не погодився і, як кажуть, через те не дістав позики від домініального уряду.

В наслідок несплачення довгу до призначеного часу, бонди Алберти не мали покупців на біржі і через те вартість їх понизилася, хоч Абергарт заявив, що його уряд не має найменшої думки зрікатися довгів, навпаки, він докладе всіх старань, щоб довги були сплачені, хоч, може, з меншим процентом.

ІТАЛІЙЦІ ЗБОМБАРДУВАЛИ АЕРОПОРТ В АДДІС АБАБА

Аддіс Абаба. — Пять італійських аеропланів - бомбовозів налетіли в минулу суботу на місто Аддіс Абабу, столицю Етіопії, і знищили бомбами і кулеметами етіопську воздушну станцію. Один етіопський аероплан цілком знищений бомбами, а один посічений кулями з кулеметів.

Мирне населення столиці, почувши грюкіт фашистських аеропланів, втікало з своїх домів з дрібними дітьми, щоб скритися перед ворогом в корчах поза містом і врятувати своє життя.

ФАРМЕРИ НАЗИВАЮТЬ ПЛАН УРЯДУ ДУРНИМ

Торонто. — Протестуючи проти пропонованого плану, на підставі якого домініальний уряд хоче забрати безробітних з міст і поселити їх на фермах, фармери і фармерські економісти заявили тут, що в більшості околицях фармери-огородники самі є на реліфі.

Загальна опінія фармерів є, що фармерування сьогодні є неоплатним для тих фармерів, які мають власні фарми і довголітній досвід. Якого ж тоді успіху можуть сподіватися ті, які мають менше досвіду і капіталу?

"Абсурд", сказав Т. Гренем, секретар Юнайтед Фармерс оф Онтеріо про пропозиціо уряду. "Економічні труднощі фармерів спричинила надвижка продуктів, на які нема ринків. Забрати безробітних з міст на фарми, це означає перекинути тягар злиднів з міста на село".

Проф. В. М. Дроммонд, асистент професора політичної економії при університеті в Торонто, заявив, що цей план уряду є нічим іншим тільки доказом, що нема способу дати безробітним працю.

АВСТРІЯ ЗАБЕЗПЕЧУЄ СЕБЕ ВІД НАПАДУ

Відень. — Австрія збудує фортифікації в Тиролю коло німецького кордону, щоб забезпечити себе від наступу з півночі. Австрійські генерали, штабові офіцири і артилерійні експерти виїдуть оглядати та вибрати місця для фортифікацій, які забезпечуть околиці Тиролю і Форальберґу від наступу.

УНІВЕРСАЛЬНИЙ МАГАЗИН В КИЄВІ

Київ. — На розі вулиць Леніна і Воровського будується промислово-товарний універсальний магазин Народного комісаріату внутрішної торгівлі. Це буде величава шостиповерхова залізо-бетонна споруда. В цьому універсальному магазині працюватиме близько 700 людей. Його вартість — 7 мільйонів 600 тисяч карбованців. Універсальний магазин буде цілком готовий у серпні наступного року.

ФРАНЦУЗЬКІ ФАШИСТИ ЗА "НАЦІОНАЛЬНИЙ" УРЯД

Париж. — З наближенням загальних виборів до французького парляменту, які проголошено на 26 квітня, французькі фашисти заворушилися й ведуть кампанію за повалення уряду Сарро, або поширення складу уряду, щоб в такий спосіб пропхати до нього таких реакційних лідерів, як Даваль і Марін. Фашисти хотять створити "національний уряд", щоб відложити вибори і забезпечити існування фашистських організацій.

КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОЦЕС В КОЛОМИЇ

Польська газета "Ілюстровани Кур'єр Цодзенни" з 14 березня повідомляє, що в Коломиї відбувся великий комуністичний процес. Підсудних, яких було 31, обвинувачено за комуністичну діяльність і за приналежність до Комуністичної Партії Західної України.

Процес тягнувся через кілька тижнів. Після визнання лавою присяглих всіх підсудних винними, голова суду засудив їх від 5 до 11 років на ув'язнення в тюрмі.

В часі відчитування присуду обвинувачені влаштували в суді бурхливу демонстрацію, вигукуючи проти фашистської влади Польщі і несправедливості класового суду. Голова суду покликав поліцію, яка кинулася на підсудних — била, тортурувала їх, а відтак вивела з судової залі. Суддя докінчив відчитування присудів без присутності обвинувачених.

АВСТРІЯ МОБІЛІЗУЄ НАСЕЛЕННЯ

Відень. — На домагання уряду парлямент Австрії ухвалив закон про мобілізацію всього населення в країні для воєнної служби. Голова парляменту заявив, що закон зобов'язує всіх громадян Австрії чоловіків і жінок у віці від 18 до 42 року життя "служити батьківщині без або із зброєю в руках". Цей закон ухвалено не зважаючи на те, що дотоді п. Сп. Жермейн скасував конскрипцію в Австрії і обмежив її армію до 30,000 чоловіка.

ПОЛІТИКАНИ РОЗСЛІДЖУЮТЬ ПЛАН ПЕНСІЇ ДЛЯ СТАРИКІВ

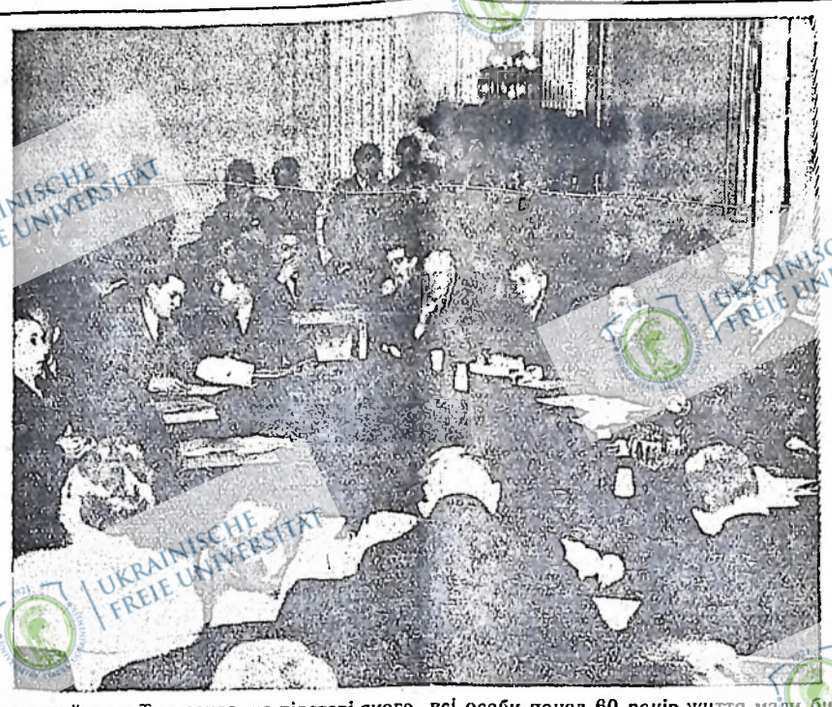

Так званий план Тавнсенда, на підставі якого всі особи понад 60 років життя мали би діставати $200 місячної пенсії, стає чимраз більше популярним в Спол. Державах. Американський конгрес назначив спеціальний комітет, який має розслідити діяльність лідерів цього руху. Конгресмени занепокоєні рухом Тавнсенда, бо він загрожує їм у їх виборчих округах тим, що виборці чимраз більше попадають під вплив Тавнсенда і його організації. Фотографія представляє конгресменів, які з великим зацікавленням слідять за тим, що досі викрив комітет в цій справі. А комітет вже знайшов, що провідники Тавнсендового руху беруть велику платню від організації, яку вони збудували. Виявилося, наприклад, що 11,000 членів Тавнсендового легіону платять річно около $130,000 до каси організації, а над цими фондами Тавнсенд і інші лідери мають необмежену контроль і не лише побирають високу платню, але видають гроші на бенкети для конгресменів та на інші не зовсім ясні справи.

МОНГОЛЬСЬКІ ВІЙСЬКА ПРОГНАЛИ НАЇЗНИКІВ З СВОЄЇ ТЕРИТОРІЇ

Москва. — Урядові кола Народної Монгольської Республіки заперечують японські звідомлення про перемогу японсько-манчжурських військ в Монголії. Вони кажуть, що монгольські війська віднесли повну перемогу в дводенним бою з наїзниками.

В депеші говориться, що бої відбулися на більшу скалю, ніж в попередніх прикордонних сутичках. Обидві сторони боролись із заїлою впертістю. Японсько-манчжурські наїзники пробували захопити місто Тамсик Булак штурмом. Але після бою, який тривав два дні, наїзників прогнано поза кордон Монголії.

Хоч підрахунку жертв в людях не зроблено, але треба вірити, що втрати по японській стороні є далеко більші від втрат Монголії.

ПОЧАЛИ ПОЛЬОТ НА ЗЕМЛЮ ФРАНЦА ЙОСИФА

Архангельськ, СРСР. — Радянські літуни Водоп'янов та Махоткін успішно приземлились 30 березня, після 4-годинного польоту з Архангельська до Нарян Марласт. Увесь польот зробили понад снігом вкритою тундрою. Погода була добра.

Обидва аероплани, залога яких складається з трьох осіб кожного (пілота, механіка й радіо-оператора), летить до Землі Франца Йосифа, що лежить на арктичному морі.

Правдоподібно, цього року З. Леваневський зробить спробу перелетіти аеропланом через північний бігун і через Канаду до Сен Франсиско. І саме в тій цілі радянські літуни випробовують тепер радіоапарати, інструменти й машини, а також прослідкують погоду.

Читайте і поширюйте між своїми сусідами "Фарм. Життя" та приєднуйте передплатників.

ГАВПТМАНА СТРАЧЕНО ЗА ВБИТТЯ ДИТИНИ ЛІНДБЕРГА

Трентон, Ню Джерсі. — В п'ятницю вечером страчено на електричному кріслі Бруна Ричарда Гавптмана, якого обвинувачено і засуджено на смерть за викрадення і вбиття дитини славного американського літуна Ліндберга. Гавптман пішов на смерть мовчки, але передтим він завжди твердив, що він не винний.

Ліндберг заплатив $50,000 окупу за свою дитину, яку опісля знайдено неживою. Процес американської влади коштував країну кілька мільйонів доларів. Тисячі свідків дали свої зізнання, але таємниці, хто вбив дитину Ліндберга, не розкрито.

УРЯД КІНГА "ЕКОНОМИТЬ" КОШТОМ БЕЗРОБІТНИХ

Вінніпег. — Домініальний уряд повідомив провінціональний уряд Манітоби, що почавши від 1 квітня він зменшить на 15 проц. асигнації грошей на реліф для безробітних. Досі уряд провінції діставав $236,-250 місячно на реліфні цілі, а від 1 квітня сума буде зменшена на $200,000 місячно.

Якщо федеральний уряд переведе зменшення асигнацій для провінції на реліф для безробітних, то провінціональний уряд перекине більший процент реліфних тягарів на муніципалі.

ЯПОНСЬКІ КАПІТАЛІСТИ БОЯТЬСЯ ДЕМОНСТРАЦІЙ НА 1 ТРАВНЯ

Токіо, Японія. — Японський уряд продовжив воєнний стан в країні до 1 травня, щоб в той спосіб не допустити робітників і селян до першотравневих демонстрацій.

Уряд Японії поробив ці заходи, бо побоюється, що демонстрації будуть антивоєнного і антифашистського характеру і це спричиниться до більшого революційного піднесення трудящих мас.

СЕЛЯНИ ІСПАНІЇ ЗАБРАЛИ ЗЕМЛІ ПОМІЩИКІВ І ВЖЕ ПОЧАЛИ ЗАСІВАТИ ЇХ

Бадахос, Іспанія. — Іспанські селяни не покидають своєї боротьби за розподіл поміщицьких земель. На пропозиції уряду, щоб чекати на законний поділ поміщицьких і церковних земель, селяни не погоджуються. Іспанська поліція з цієї околиці повідомила уряд, що селяни в числі 20,000 вдруге захопили поміщицькі землі в багатьох селах і почали управу поля під весняні засіви. Багато селян вийшли на поле і почали засівати. Наділи землі невеликі, на родину припадає менше, як два акри.

ГІТЛЕР ВІДКИНУВ ПЛАНИ АНГЛІЙСЬКОГО УРЯДУ

Лондон. — Фашистська Німеччина відмовилася дати приречення, що не буде фортифікувати Надренщини. Гітлерівський спеціальний амбасадор Ріббентроп зложив цю заяву британському міністрові закордонних справ Іденові. Акція Гітлера поломила всі плани англійського уряду, який старався привести обидві держави хонби до поверхної згоди.

Достовірні джерела говорять, що Іден старався перекопати Гітлерового післанця Ріббентропа, щоб Німеччина зробила уступки, але Ріббентроп відкрито заявив, що Гітлер не може зробити жодних уступків відносно фортифікування Надренщини.

ПОМЕР СТАРИЙ ЧОЛОВІК, ЯКОГО ПОБИЛА ПОЛІЦІЯ

Ріджайна, Саск. — У місцевому шпиталі помер на днях Ленард Стівен, років 75, якого поліція покалічила в часі ріджайнської масакри 1 липня минулого року. Лікар А. А. Сінклейр, який лікував Стівена, заявив, що покалічення з 1 липня причинилися дуже багато до смерті старика.

РАДЯНСЬКІ ЗАЛІЗНИЦІ ПЕРЕВИКОНУЮТЬ ПЛАН

Москва. — На днях закінчився 10-денний період спробної праці у залізничній промисловості. Програма вантаження тягарових вагонів 76,000 денно була перевищена на 20,000 вагонів. Пасажирський рух також покращав в наслідок доброї організації на станціях, на залізничних ярдах і придержування часу маршруту. Два роки тому щоденний вантаж тягарових вагонів становив лише 59,000.

ВІДМОВИВСЯ ПРИЙНЯТИ ДЕЛЕГАЦІЮ КРОЛ

Вінніпег. — Місцевий угорський консул відмовився прийняти минулого тижня представників від угорського відділу Канадської Робітничої Оборончої Ліги, які домагалися, щоб він вислав до угорського уряду резолюцію з домаганням про звільнення Матіаса Ракоші, відомого комуністичного провідника на Угорщині. Резолюцію ухвалили угорські робітники.

РАДЯНСЬКИЙ ПАРОПЛАВ В ГАЛІФАКСІ

Галіфакс, Нова Скошія. — До цього порту прибув на днях радянський вантажний пароплав "Старий більшовик". На машті повіває червоний прапор з емблемою серпа і молота. Пароплав має 3,000 тонн поємності. Він везе збіжжя до Англії.

Це перший радянський пароплав, що прибув до цього порту від часу революції. Кабіни для залоги находяться на середині пароплава. Вони великі, світлі і чисті. В кожній кабіні по два ліжка, столик і столові лапми для читання.

ЯПОНІЯ ПРИТРИМУ�ЄТЬСЯ ЗАГАРБНИЦЬКИХ ПЛАНІВ

Токіо, Японія. — Японські урядові кола далі настоюють на те, щоб Радянський Союз не брав участі в переговорах між Манчукуо і Зовнішньою Монголією в справах означення кордону між цими двома країнами.

Японські мілітаристи і уряд дуже обурені проти Радянського Союзу за те, що радянський уряд обвинувачує японсько-манчжурські війська за напади на територію Зовнішньої Монголії. Хоч японська військова квартира в Гсінкінг, столиці Манчукуо, стверджує факт, що бої японсько-манчжурських військ з монгольськими відбулися на території Монголії, то японці стараються закрити той факт перед світом і кажуть, що радянський уряд перекручує факти.

ВИКРИТО Й ЗАСУДЖЕНО ДВОХ ШПИГУНІВ

Мец, Франція. — Ч. Кридлинга, фабрикта, який займався шпигунською роботою в користь Німеччини, французький суд засудив минулого тижня на тюремне ув'язнення і сконфіскував 60,000 франків, які Кридлинг отримав від Німеччини за шпигунську роботу.

Німця Ф. Алтмеєра, який висилав Кридлингові матеріали до німецьких вивідчих властей, засуджено на такий самий речинець і 5,000 франків грошової кари.

ДЕРЖАВИ МАЛОЇ АНТАНТИ ЗАНЕПОКОЄНІ ПЛАНАМИ УГОРЩИНИ

Париж, Франція. — Повідомлення, що Угорщина хоче піти за прикладом Австрії і встановити в себе обовязкову воєнну службу всупереч постановам повоєнних договорів, викликало занепокоєння в державах малої антанти.

Румунія, Чехословаччина та Югославія повідомили уряди західно-европейських держав, якщо Угорщина встановить конскрипцію і збільшить свою армію, то вони проголосять загальну мобілізацію для забезпечення своїх територій.

Побоюються, що Австрія та Угорщина можуть об'єднатися і відновити монархію Габсбурґів. Якщо це сталося б, то це було б великою небезпекою для держав малої антанти, між яких поділено ту територію, яку Угорщина втратила в останній світовій війні.

ЯК АВСТРІЙСЬКІ НАЦІСТИ ПОСТУПАЮТЬ ЗІ СВОЇМИ

Ґрац, Австрія. — В містечку Мурек, біля югославського кордону, знайдено майже до непізнання покалічене тіло вбитого націстами Ґеорґа Гофера. Перед кількома днями його звали націсти і вивезли в невідоме місце.

ЯПОНІЯ ДІСТАЛА ГОСТРУ ПЕРЕСТОРОГУ ВІД СРСР

Москва. — В. С. Стомоняков, заступник комісара закордонних справ Радянського Союзу, отримавши відомості про наступ японсько-манчжурських військ на територію Зовнішньої Монголії, заявив японському амбасадорові в Москві, що ситуація на Далекому Сході така, що "недозволяє мирно очікувати розвитку події".

Стомоняков далі сказав амбасадорові, що коли Японія не поробить рішучих заходів, щоб негайно положити край атакам японських військ проти Монголії, то відповідальність за поширення конфлікту на монгольській території спаде на уряд Японії.

РАД. СОЮЗ ВІДКРИЄ 14,000 КРАМНИЦЬ НА СЕЛАХ

Москва. — Зріст добробуту серед селянського трудящого населення в країні Рад заставляє поширювати торговельні крамниці. На днях оголошено, що в другому чвертьріччі цього року в радянських селах буде відкрито додатково 14,000 нових крамниць. Від нового року відкрито вже 2,000 нових крамниць.

В другому чвертьріччі цього року крамниці селянського населення збільшаться товарами на 60,000,000 карбованців. На списку замовлень крім звичайних продуктів, як бавовняні та вовняні вироби, черевики, гумові чоботи і одяг, є ще такі речі, як грамафони, радіо, спортивні приладдя, тоалетне мило і багато інших речей.

Щось надзвичайного в тваринним світі сталося минулого тижня на фармі Джана Салкелда в Годрич, Онт., коли ярка породила четверо ягнят, одного дня двоє, а чотири дні пізніше других двоє.

"Буква-в-букву" помістив Лобай у своїй "Правді" допис П. Пурича з Донвил, Онтеріо

ДЕКІЛЬКА СЛІВ ДО І ПРО САМОГО ДОПИСУВАЧА

Перед мною 5 число лобаївської "Правди", а в ньому допис П. Пурича з Донвил, Онт., п. н. "Редактор "ФЖ" не любить дивитися правді в очі".

Признаюся дописувачеві, що як би я не занимав становища редактора "Фарм. Життя", то лобаївської "Правди" зовсім не хотів би бачити на свої очі і по-товариськи раджу Пуричові, що б він не зв'язував себе з лобаївцями, бо це приносить шкоду його власним інтересам, як фармера.

Признаюся також, що не маю найменшої охоти полемізувати з Пуричом, бо знаю, що Пурич належить до бідняцьких фармерів, чесно заробляє на кусок хліба і відчуває на собі тяжку руку капіталу, як відчуває її кожний трудящий фармер в Канаді. І мені трохи дивно, що Пурич пішов за лобаївцями, а тим самим пішов проти інтересів свого класу. Але коли Пурич зачепив мене особисто в лобаївській "Правді", то тим самим примусив мене відповісти йому на його допис, бо він цілковито розминається з правдою.

ДОПИСУВАЧ ПИШЕ ПРО ТЕ, ЧОГО ЗОВСІМ НЕ ЗНАЄ

Ось що між іншим пише Пурич на мою адресу в лобаївській "Правді".

"... Якщо ти плачеш, та ще й підчеркуєш, що "всі редактори нашої преси крім Лобая робили "зворот", лише Лобай замкнувся був в чотирох стінах своєї редакційної кімнати, то чому в той час не було домагатися "звороту" і в редакційних посадах? Чейже "Навізівський, управитель нашого видавництва", був би згодився замінити "легку" роботу Лобая для якогось іншого "перемученого" редактора, от хоч би й для Савяка, а Лобаєві призначити щось інше, або навіть зовсім звільнити від праці".

Для інформації Пурича хочу сказати, що як би він був познайомлений з фактами, то був би такого допису не написав, а як би Лобай воював правдою так, як це він заявляє у своїй "Правді", то був би цього допису не помістив. Пурич не знає, але Лобай добре знає, що коли він гастролював по Голивуді, то Савяк через кілька місяців редагував першу сторінку "Укр. Робітничих Вістей" і не замикався у своїм офісі, як це робив Лобай, але виконував й інші організаційні обовязки, на які Лобай ніколи "не мав" часу.

ЩО КАЖЕ ДОПИСУВАЧ ПРО ДОПИСИ У "ФАРМ. ЖИТТЮ"

Про те, що я редагував "Фарм. Життя" не лише на шість, як каже Пурич, але навіть на вісім сторін без помічника, знає не лише Лобай, але й Пурич повинен знати. Але Пурич намагається доказати, а Лобай свідомо бреше у своїй заввазі під дописом, що редактор "Фарм. Життя" зовсім не має нічого до роботи, бо він заповнює газету як не передруками з "Укр. Роб. Вістей", то з інших газет чи книжок. Що того Пурич зацитує, хто писав всі ті дописи, що знаходились в "Фарм. Життю", чим він хоче сказати, що редактор не має найменшої роботи з дописами. Прийшов допис і редактор дав його до набору без жодних поправок. Пурич про це "знає", бо ось що він пише в "Правді":

"... Я знаю, наприклад, що перед, коли я писав до "ФЖ" дописи, то вони поміщувались буква-в-букву, навіть без ніяких граматичних змін. А та ких дописів буває багато, бо чейже фармери знають, про що вони пишуть, бо не є вони аж такі "незнайки", як Савяк хотів би їх представити"...

А ЯК В ДІЙСНОСТІ МАЄТЬСЯ СПРАВА З ДОПИСАМИ

Перше всього я запитаю Пурича, чому він приписує мені те, чого я ніколи не говорив, не думав і не писав? Коли і де я хотів представити фармерів, як незнайків? Це правда, що фармери знають, про що вони пишуть, але правда також і те, що я переписував кожний допис, про що Лобай дуже добре знає. Навіть дописи Пурича ніколи не були поміщені "буква-в-букву" і "без ніяких граматичних змін".

Це не значить, що фармери "незнайки", бо, наприклад, робітники, які скорше почали дописувати до своєї преси, не пишуть ще так граматично щоб редактори "Укр. Роб. Вістей" давали їхні дописи до набору без жодних граматичних змін, а дуже часто, навіть більшість з них треба переписувати. Про це я знаю, бо самому доводилось мені редагувати дописну сторінку в "Укр. Робітничих Вістях". І Пурич забагато приписує собі, коли говорить, що його дописи були поміщені у "Фарм. Життю" "буква-в-букву".

Навіть редактори, яких би то не було українських газет в Канаді, не можуть сказати, що вони наскрізь вивчили українську мову і жодних помилок не роблять, бо це виглядало б на велике зухвальство і зарозумілість з їхнього боку. Українська мова дуже багата й тяжка до вивчення. Як би, наприклад, цю мою статтю дати чоловікові, що краще за мене знає українську мову, то я свідомий того, що він не дав би її друкареві до набору без жодної коректи. І коли Пурич потрудиться і перегляне річники "Фарм. Життя" (якщо він їх має), то побачить, що в деяких виданнях "Фарм. Життя" було по 30 й більше дописів. А переписати ці дописи вимагало більше часу, як Лобаєві зредагувати три сторінки "Укр. Роб. Вістей" на тиждень. А до того ще треба додати редакційні статті, новинки і т. ін.

ДОПИСУВАЧ НЕ БАЧИВ, ЯК ХТО З НАС ПРАЦЮВАВ

Власна хвальба сорочки не дасть, каже народне прислів'я. І коли я відповідаю Пуричові на його допис в "Правді", то зовсім не хочу робити з себе "святого мученика", як це каже Пурич. Але коли він хоче зробити "святого мученика" з Лобая, то я наводжу факти, які підтверджують, що Лобай найменше робив зі всіх редакторів нашої преси і цього ані Лобай, ані Пурич, ані інші лобаївці не опрокинуть. Обовязок редактора я взяв на себе добровільно, ніхто мені його не накинув і ніхто й сьогодні мені не каже, що я мушу ним бути. Цей обовязок я виконую так, як на це дозволяють мені мої здібності і здоров'я. Але Лобай виконував його так, щоб тільки позбутися.

Пурич задалеко живе від Вінніпегу, щоб міг бачити, як працюють наші редактори, тому про їхню працю нічого сказати не може. Пурич, наприклад, не знає того, що немає майже ні одного дня, щоб до редакції "Фарм. Життя" не приходили фармери з ріжними справами. Обовязком редактора є дати їм всякі поради які він тільки може дати, і дуже часто треба піти з ними до уряду домагатися рельєфу, за лагодити якусь шкільну справу тощо. Про це найкращі знають фармери північної Манітоби, знає про це й Лобай, але звісна річ, що він цього не напише у своїй "Правді". Ні, він під дописом Пурича додає від себе заввагу, яка робить враження, що редактор "ФЖ" майже нічого до роботи не має.

Можна ще багато більше написати про ту роботу, яку виконують редактори нашої преси і яку повинен був виконувати Лобай, як редактор, а не хотів виконувати. Шатульський теж редагував одну сторінку "УРВ", Лисець мав навіть більше, як одну сторінку до редагування, але проте обидва вони працювали в районах, промовляли на масових мітингах в "Укр. Роб. Домі, на "стріт корнер" мітингах, на виборчих мітингах тощо. А Лобай навіть носа свого не показав на ці мітинги.

ЯК ДОПИСУВАЧ САМ СОБІ ЗАПЕРЕЧУЄ

"Я не знаюся на редакторських обовязках, бо я звичайний собі фармер", каже Пурич у своїм дописові. Але як почав думати над тим, "що Савяк сказав", то прийшов до заключення, що Савяк майже жодної роботи в редакції не має, от закине собі ноги на стіл і так збуває дні за днями.

Але послухайте як то Пурич розуміється на редакторських обовязках Лобая, коли він (Лобай) редагував першу сторінку "Укр. Роб. Вістей". Савяк, пробує "доказати" Пурич, мав багато менше роботи коло редагування "Фарм. Життя на 8 сторін, як Лобай, який редагував три сторінки на тиждень "Укр. Роб. Вістей". Каже Пурич:

"Після слів самого таки Савяка, "Лобай редагував три стороні для "УРВ", які видавались три рази на тиждень. Значить, кожного другого дня Лобай мусів дати для "УРВ" першу сторінку новинок. А для новинок, кожному зрозуміло, треба перечитувати багато ріжних газет, статтів і телеграм, бо не можна ж вибрати весь матеріал з якоїсь одної газети чи журналу і перебрати до своєї газети. Отже ясно, що вишукувати новинки (навіть в буржуазних газетах) і передавати їх для робітників в революційному вияснению, то це забірає таки досить часу. А Лобай мусів приготовляти таких новинок три рази на тиждень тоді, коли "перемучений" Савяк робив це лиш один раз на тиждень".

І чому Пурич вдає з себе такого скромного і каже, що він не розуміється на редакторських обовязках? З вище сказаного виходить, що він "знаменито" розуміється на редагуванні першої сторінки "УРВ", не гірше за Лобая. Пурич розуміється на редагуванні тієї сторінки, що належала до Лобая, а хто розуміється на редагуванні першої сторінки якоїсь газети, той не може говорити, що він не розуміється на редакторських обовязках. Пурич хоче сказати, що "бідний" Лобай такий був "перемучений" редагуванням одної сторінки, що не мав часу в голову почіхатися, а Савяк свистав собі коло редагування вісім сторінок на тиждень.

ЛОБАЙ СХОВАВСЯ ЗА ПЛЕЧІ ДОПИСУВАЧА ПУРИЧА

Це, що я хочу сказати, може декому виглядати на самохвальбу, але я вже передтим зазначив, що в мене нема найменшої інтенції робити з себе якогось мученика, але для інформації Пурича й читачів "Фарм. Життя" хочу сказати, що кожної суботи пополудні Савяк сидів в офісі і працював, а Лобай за той час обогнав всі кінотеатри у Вінніпегу. А були часи, що той самий Савяк, що, як хоче представити Пурич, свистав коло редагування "Фарм. Життя" на вісім сторін, робив англійські переводи для "Укр. Роб. Вістей", тоді, коли "перемучений" Лобай гуляв по кінотеатрах, а інші редактори "Укр. Роб. Вістей" були зайняті іншою організаційною роботою.

Я вірю Пуричові, що він це розуміється на редакторських обов'язках. Вірю і зовсім не дивуюся, бо не всі можуть бути редакторами. Одні з нас мали ліпшу нагоду вивчити українську мову, інші мали дуже малу, або зовсім ніякої. За це їх винувати не можна. Я знаю, що мені самому багато ще бракує до того, аби я міг сказати, що знаю добре українську мову. Я свідомий також й того, що я маю багато недостач, як редактор. Але я виконую свій обовязок так, як можу і стараюся виконати його якнайкраще.

І коли Пурич каже, що не розуміється на обовязках редактора, то я від себе скажу, що бодай ту частину допису, яка відноситься до редагування першої сторінки "УРВ", не Пурич писав, а Лобай. А щоб це виглядало, що нібито Пурич писав згаданий допис, то Лобай дає від себе довшу заввагу під дописом, в якій підло бреше, що "були такі випадки, що, за виїмком кількох дописів, "ФЖ" було копією "УРВ". Хай Лобай наведе бодай одно таке число, бо я про нього не знаю. Знаю про одно видання в липні, 1934 року, коли я виїхав був до Ріджайни на Фармерський Конгрес і був там цілий тиждень. Тоді редактори "УРВ" самі зайнялися виданням "Фарм. Життя", головно зайнявся цим тов. Шатульський, але навіть в тім виданні кромі дописів були статті, які я написав перед своїм від'їздом до Ріджайни.

БОЛЮЧА ОПЕРАЦІЯ НАД ДОПИСОМ ПУРИЧА

Чи знає Пурич, що Лобай також брав живцем новинки для своєї першої сторінки в "УРВ" з "Укр. Щоденних Вістей", зі старокраєвих газет і з радянської преси? Ні, він цього не знає, а Лобай про це не напише у своїй "Правді". Чому, отже, Пурич, хоче зробити з Лобая "святого мученика" (як він каже про мене) і "великого працівника" при нашій пресі і в наших організаціях, коли він не мав нагоди бачити на свої власні очі, яку роботу виконував Лобай, а яку виконували інші редактори наших газет?

І коли Пурич каже, що "Фарм. Життя" поміщувало його дописи "буква-в-букву", то я певний, що над його дописом в "Правді" Лобай перевів таку операцію, що з того допису тільки скелетон остався. Бо людина, яка згори заявляє, що не розуміється на редакторських обовязках, не може розумітися на редагуванні першої сторінки "УРВ" й не може виложити такого плану редагування тієї сторінки, як це зробив Пурич руками Лобая.

Михайло Савяк.

ЛОБАЇВЦІ НЕ ХОЧУТЬ ВІДПОВІДАТИ НА ДИРЕКТНІ ПИТАННЯ

Ранок, Алта. — Ще раз хочу написати про "Правду" Лобая і Кобзея, таку правдиву, як вони сами і їм подібні. Вони вислали ардеси читачів робітничо-фармерської преси, на які висилають свій брудний пашквіль. Лобай вислав мені свій пашквіль з Ню Йорку, а Кобзей вислав аж 20 чисел своєї "Правди" і дав вказівками, що я повинен з ними зробити. Я і без його вказівок знаю, де місце на таку гидоту.

Лобай і Кобзей думають, що їм вдасться обдурити фармерів і що фармери є на такому ідеологічному рівні, як були 30-40 років тому. Який небуть шарлатан міг обдурити тоді фармера. Тепер вже не те, пане Кобзей. На свою "Правду" жертвуйте самі, і роспосюджуйте її самі, бо робітники і фармери дивляться на світ відкритими очима і ви своїми брехнями вже їх не збаламутите. Робітничо-фармерська преса відкрила нам очі і ми вміємо пізнавати вашу наскрізь брехливу "правду" і вашу зрадливу і шкідницьку роботу. Фармери і робітники цілої Канади правильно осудили вас, як зрадників революційного руху.

Ваша "Правда" є наскрізь контрреволюційного змісту, в ній повно брехнів і наклепів, на революційний провід та революційні організації.

Я поставив Кобзеєві кілька питань і хотів на них відповіді. Кобзей на них мені не відповів, а тільки сказав, що він є "комуністом" і що мої питання до нього не відносяться. Питання були такі:

1. Чи ви є за тим, щоб ліквідувати всю бойову пресу, яка реками бореться за визволення канадського пролетаріату, а на її місце мала б бути ваша "Правда"?

2. Чи ви ставитеся ворожо до цілого проводу в центрі, чи лише до одиниць?

3. Я хочу знати чи ті товариші, що були будівничими українських робітничо-фармерських організацій, за критику на критику чи на похвалу?

4. Чи тепер в центрі є ще такі товариші, що роблять чесно і правильно, чи всі там нездалі?

5. Чи помилкою є те, що під проводом комуністичних партій в усіх капіталістичних країнах робітники будують об'єднаний фронт?

6. Чи ви маєте на меті будувати соціалізм по планам Радянського Союзу під прапором Маркса—Леніна—Сталіна, і чи думаєте в Канаді будувати окрему комуністичну партію?

7. Чи ви йдете за кличами Комінтерну?

Що ж відповів на ці всі питання Кобзей? А ось що: "Вашого листа отримали і відповідаємо на нього. Ви поставили ряд таких питань, які до нас не відносяться", і т.д. Перемелює те, що вже він та його однодумці десятки разів мололи. А на останку: "Хочете довідатися більше про все, то передплачуйте "Правду".

Моя вам, зрадники, відповідь: Вашої "Правди" бачити не хочу, грошей вам не піплю, а про вас згадувати буду, як про щось гидотне, брудне і мерзотне.

Це мій останній допис про лобаївців. Шкода про них писати і забирати місце в газеті. Всі трудящі фармери повинні плюнути зрадникам у вічі і відвернутися від них.

Карл Іськів.

НУЖДА У ЛЬВОВІ

Місто Львів є також осередком страшної нужди. Утворений комітет зимової помочи обчислив, що у Львові є кругло 100,000 людей, котрі не мають ніяких життєвих середників. А що Львів має 310,000 мешканців то виходить, що кожний третий громадянин є повним нуждарем. Дальше обчислено, що в тім місті є 2,000 бездомних, з яких половина ночує під голим небом.

ФАРМЕРИ, НЕ ВІРТЕ НАЙНОВІШИМ ЗРАДНИКАМ ТРУДЯЩИХ

ФАРМЕРИ ВМІЮТЬ ДУМАТИ СВОЇМ ВЛАСНИМ РОЗУМОМ

Лобай у своїй "Правді" пише все, тільки правди не хоче написати. Коли я прочитав два видання Лобаєвої "газети", то признаюся, що мені дивно стало, як може людина, яка колись була редактором дійсної робітничої газети, так низько впасти. Чи Лобай думає, що члени укр. роб.-фарм. організацій в Канаді вже такі наївні і короткозорі, що не вміють і не можуть думати своїм власним розумом, що повірять тим низьким і брудним брехням, якими він заповнює кожне видання своєї контрреволюційної бруківки?

Українські робітники і фармери в Канаді можуть не бути політичними теоретиками, але вони є бодай на стільки політично розвинені, що знають, що революційний рух трудящих в різних країнах мав, має і буде мати ренегатів. Знають вони також, що, коли трудящі викинуть ренегатів зі своїх рядів, то ці ренегати накидаються на тих провідників робітничого руху, які не давали їм розбити єдності трудящих.

Так поступали такі ренегати як Кавтський, Троцький, Зінов'єв, Каменев; так поступав ренегат і зрадник революційного руху американських робітників — Ловстон; так поступали зрадники робітничо-фармерського руху в Канаді, різні МекДоналди і Босовичі; так поступали вінніпегські ренегати з "генеральної лінії", так поступають тепер лобаївці. Всі вони кричали, що перевернуть робітничий рух і робітничі організації догори ногами, бо в ньому нема таких провідників, які потурали б ренегатам. Але їхні крики минулися, а революційні організації трудящих як існували, так і далі існують. І лобаївці підуть в забуття, а наші організації зміцніють тим, що позбудуться зі своїх рядів різних мальконтентів і амбітників, яким ніколи не лежало на серці добро трудящого народа.

"БЮРОКРАТІЯ" ЙШЛА В МАСИ, А ЛОБАЙ СИДІВ В ОФІСІ

Лобай пише у своїй "Правді", що з нього був найкращий робітник в наших організаціях, а "навізівщина" — це бюрократія і т. ін. Всі брешуть, каже Лобай, тільки він говорить правду, всі нічого доброго не робили, тільки він мав відповідальну працю в наших організаціях, ніхто так багато не причинився до будування нашої преси і організацій, як він, взагалі, беріть мене, укр. робітники і фармери в Канаді, і кладіть за образ, бо я святий, а решта — всі грішники.

Я не хочу бути голословним і наведу кілька фактів про "навізівщину" і про лобаївщину. Навізівського я особисто бачив на провінціональнім з'їзді ТУРФДім в Саскатуні 1930 року. Здається того самого року я бачив Поповича на відкритті Укр. Роб. Дому в Ріджайні. Шатульського я бачив на 1929 року на відкритті Укр. Робітничого Дому у Шікаго. А коли фармери домагаються бесідників на масові мітинги або під час виборів, то кого ми бачимо на масових мітингах? Хто їздить тими болотами в північній Манітобі і пхає старий автомобіль наперед себе, коли цього потрібно?

Фармери знають хто. Вони знають, що цими бесідниками були: бувший редактор "Фарм. Життя" — Присташ, на якого якийсь Пурич з Донвел накидається тепер в лобаївській бруківці; теперішний редактор "Фарм. Життя" — Савяк, а далі — Пура, Капуста і ін. А коли 1935 року відбувалася фармерська конференція в Арборгу, то хто приїхав на цю конференцію і пхав автомобіль наперед себе тими великими снігами між Фрейзервуд а Рембрендт більше як три годині? А от хто: Навізівський, Савяк, Колісник, Арсен і Симкін.

ЩО Я ОСОБИСТО ЗНАЮ ПРО ЦЮ "БЮРОКРАТІЮ"

"Славні" манітобські болота добре дались в знаки Навізівському, Савякові, Арсенові і Симкіну під час останніх домініальних виборів, коли вони їздили промовляти на масових передвиборчих мітингах. Пам'ятаю, що одного разу я йшов на мітинг в Мелеб і ці товариші наздогонили мене автомобілем на дорозі. Це було після великого дощу, а дороги в околиці Мелеб є славні із своєї липкої глинки. Коли я запитав товаришів, чи не можу з ними під'їхати, то вони радо згодилися і ще один з них сказав, що я можу придатися їм в дорозі.

І дійсно так сталося. Трохи від'їхали і автомобіль загруз в в болоті. Треба було злізати і закладати ланци на колеса. Навізівський витягнув ланци з автомобіля і почалася робота. Я стояв і приглядався. Аж тут Савяк, якому вже й очей з болота не було видно і не міг добре натягнути ланцуга на колесо, бо мав заболочені руки, відізвався до мене: "А ви чого там стоїте, боїтеся замастити свої руки! Беріться до роботи!".

Не було виходу. Треба було і мені лізти в болото і замаститися. А коли вже після мітингу привезли мене додому, то я в душі радів, що не потребую дальше їхати і мучитися так, як я того дня намучився з ними.

ЛОБАЇВЦІ НЕ ЗАКРИЮТЬ СВОЄЇ БРУДНОЇ РОБОТИ

З теперішніх лобаївців я не бачив ні одного в тих манітобських болотах минулого року під час виборів. Тепер мені ясно чому їх фармери не бачили. Лобай і його соратники сиділи в той час по своїх офісах і студіювали статут РЗТ, головно 87 точку. Я хочу вірити, що лобаївці добре розуміються на статуті РЗТ, бо коли інші товариші "студіювали" манітобські болота, то Лобай і його прихильники сиділи над статутом РЗТ і Робітничо-Фармерської Кооперативи у Вінніпегу та шукали тих точок, проти яких можна ворожо настроїти членство і тормосити нашими організаціями.

Думаю, що цих кілька фактів буде досить, щоб показати, як то Лобай "тяжко" працював для добра укр. робітників і фармерів в Канаді. Я можу сказати дещо і про ресторани, в яких Лобай їв, але хай на цім обійдеться. Кожний український робітник і фармер в Канаді, який вірить в класову боротьбу і бридиться зрадниками робітничо-фармерського руху, буде на кожнім кроці п'ятнувати лобаївців і їхню пашквільну бруківку. Зрадника люди пізнають навіть тоді, коли він старається закрити свою брудну роботу революційними фразами. Фармери, не вірте найновішим зрадникам трудящого народа!

Ф. Т. Кенлі.
Фрейзервуд, Ман.

В гітлерівській Німеччині ідеальна молода дівчина повинна мати ось такі прикмети: широкі стегна, великі і міцні ноги, енергійні рухи, волосся до п'ят. Вона повинна одягатися в біле убрання, відмовитися від косметики і бути наскільки це можливо похожою на молодих дівчат Спарти, на яких також була печатка німецької раси.

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

НАСІННЯ МУСИТЬ БУТИ ЗДОРОВЕ І ЧИСТЕ ВІД БУР'ЯНІВ

І ще одна весна прийшла. Ще одна пора року, в якій фармери, цілком природно, найбільше думають про сіяння. Одні журяться тим, де і як дістати насіння, щоб засіяти свої ріллі, інші, більш щасливі, мають своє насіння для засіву й думають про те, як поступити, щоб воно дало їм якнайбільшу користь.

Перш всего кожний фармер підраховує, скільки йому треба насіння, щоб засіяти ним свою ріллю. У зв'язку з цим фармер мусить мати подостатком насіння, щоб не скрадатися і не сіяти після того скільки насіння він має, а після того, скільки повинно сіятися. Це відноситься особливо до сіяння різних трав і конюшини.

Опісля кожний фармер повинен звернути свою увагу на якість насіння для засіву. Треба підібрати відповідний рід насіння, щоб воно було високого трейду, треба його вичистити від всяких бур'янів і від легкого або недозрілого зерна. Добре насіння повинно дати не лише високий процент кільчення, але повинно також мати в собі досить поживи для молодих рослин, щоб дати їм відпорну силу проти різних несприятливих умовин. Таку поживу може дати молодим рослинам лише добре виповнене і здорове зерно.

Дослідники і плекателі рослин кладуть великий натиск на те, щоб відносно різних родів насіння руководитися тим, котре з них найліпше надається для різних частин країни. Тим самим підбирання якогось рода насіння для даної околиці вимагає більше уваги, як це дехто собі думає. Коли фармер вибірає рід насіння, то в цьому він мусить орієнтуватися, коли це насіння дозріває, яке воно за видатне і яку ринкову вартість воно має.

Відповідне перемлинкування насіння так само багато спричинюється для поліпшення його якості. Насіння перепускається через звичайний ручний млинок, відповідно для цього споруджений, а коли такого нема. то можна це робити на центральній станції для чищення насіння. Ці центральні станції є вже в багатьох місцях Канади і в багатьох випадках уряд дає їм субвенцію, тобто фінансову допомогу.

На різні хвороби збіжжя, головно на снітій, треба завжди звернути пильну увагу. Різними відомими способами ці недуги можна вбити в насінню перед сіянням, бо кожного року канадські фармери поносять великі втрати, коли сіють насіння без ніяких заходів вбити в ньому різні зарази.

ЗВЕРНІТЬ БІЛЬШУ УВАГУ НА ТЕ, ЯКІ БАРАБОЛІ ТРЕБА САДИТИ

Взявши на увагу факт, що число різних хворіб бараболь збільшується і те, що фармери дуже часто купують на насіння бараболі, про які вони нічого не знають, стає ясним, що продукція високоякісного насіння вимагає особлившого старання.

Ботанічний відділ при відділі центральних експериментальних фармів в Оттаві завів досить вдоволяючу систему регістрації насіння бараболь, опертої на двох інспекціях бараболь тоді, як вони ростуть на полю, і після того, як їх викопається. Тому лише те насіння бараболь, яке відповідає вимогам такої регістрації, може продаватися як чистосортне насіння і на кожній пачці такого насіння є офіціальна картка (тег). Тому, коли на пачці з насінням нема урядової картки, то це є собі звичайне насіння, за яке не повиннося платити такої ціни, як за насіння високої якості.

Є лише два роди насіння бараболь, які є зазначені на офіціальних картках при кожній пачці насіння. Коли ви купуєте регістроване насіння бараболь, то треба добре вважати, щоб на картках було написано або "Certified No. 1", або "Certified Small Sized 1½—3 ozs". Коли на карточках нема одного з цих двох написів, то такі бараболі не є бараболями для насіння.

Чому потрібно переводити аж дві інспекції, щоби переконатися чи бараболі є добрі для насіння. Це тому, що є такі хвороби бараболь, які можна завважити лише тоді, коли бараболі ростуть на полі, а є й такі хвороби, які можна знайти тоді, коли бараболі викопається. Заражені якоюсь хворобою бараболі мають дуже малу видатність. Помилково є думати, що всі бараболі, які на око виглядають не раз навіть дуже добре, надаються для насіння.

Нема такого закону в Канаді, який забороняв би кому небудь продавати якінебудь бараболі на насіння, і деякі сторі продають для насіння звичайні бараболі, які нібито мають бути доброї якості. Коли ж купуючий платить за бараболі більшу ціну, як та, яку він платить за прості бараболі для їди, то він має право домагатися від сторника, щоб при таких бараболях була офіціальна картка (цертифікат), яка стверджувала б, що вони надаються для насіння.

Через останні девять років Канада продає кожного року поверх мільйон бушлів бараболь для насіння. Більшість цього насіння вона експортує.

Найліпші плекателі бараболь в інших країнах розуміють вартість доброго насіння і помимо того, що вони можуть дістати досить бараболь для насіння на місцях, то вони з охотою спроваджують канадські бараболі для насіння і платять за них фрейт і тарифи.

Фармери, які бажають дістати добрих бараболь для насіння, повинні подумати про це завчасу, бо запаси доброго насіння постійно меншають. Спис фармерів, які мають добрі бараболі для насіння, можна отримали від Dominion Botanist, Central Experimental Farm, Ottawa, Canada.

МУССОЛІНІ усміхається", як той кіт, що щойно з'їв канарка, після того, як його аероплани в Етіопії помордували тисячі жінок і дітей. В дома він сказав населенню тісніше затиснути пояси, бо цього вимагають капіталісти.

ЯК ТРЕБА ОБХОДИТИСЯ З ДИНАМІТОМ

Понище подаємо коротку статейку про те, як обходитися з динамітом. Статейку написав т. В. Кобзей з Кловердейл, Б. К., на підставі своїх практичних спостережень. Статейка буде цікавою для тих фармерів, які вживають динаміт при корчуванні пнів, чи розстрілюють ним каміння.

Кловердейл, Б. К. — Динаміт треба перетримувати в сухім і безпечнім місці, найменше 500 фітів від дороги. До того місця не повинен ніхто заходити, головно той хто не розуміє, як треба обходитися з динамітом.

З динамітом треба обходитися дуже осторожно. Скринка з динамітом легко відкривається. Динамітом не можна кидати. Він не сміє стояти близько вогню чи світла.

Передтим заки динаміт хочете вживати, в стручку треба зробити дві дірки. Одну дірку робиться через стручок і через ню треба протягнути капсель з гнотом. Другу дірку треба пробити на середині стручка і уважати, щоб капсель був саме в тому місці. Експлозія постане також, коли капсель буде на краю стручка.

Найбезпечніше робити дірку в стручку динаміту дерев'яним патичком. Ніколи не робити ножем, цьвяхом чи іншим гострим інструментом.

Коли вже заложите гніт і капсель, то треба уважати, щоб гнота було не менше 3 фути, бо він горить лише 2 мінути, після чого постає вибух. Коли ви вкладаєте лише один набій, ніколи не треба запалювати гніт сірником або іншим вогнем, бо цей вогонь є за слабий. Найліпше врубати кусок гнота і ним запалювати набій.

Коли вже все прилагоджене до вистрілу, треба уважати, щоб кругом не було нікого, поки не експлодують всі набої. Коли ж з певних причин набій не експлодує, то до того місця не треба приходити скорше, як за 30 хвилин. Приходити скорше до того місця, значить рискувати своїм життям. Коли ж притаївся великий набій, то до того місця не можна приходити скорше, як за 24 години. Притаєного набоя не можна рухати, а треба біля нього заложити інший набій, тоді й перший експлодує.

Найголовніше є знати, скільки потрібно динаміту і де його заложити. Не кожний це знає. Наприклад: Коли пень є на жовтій і м'якій землі, то він має більше коріння, яке вимагає більше динаміту. Коли ж пень є на чорній і твердій землі, то коріння не є так розгалужене, земля є тверда і динаміт сильніше діє. Коли пень має один фут, то щоб його вирвати треба п'ять стручків динаміту. Після того треба руководитися. Два фути — 10 стручків динаміту, і т. д. До деяких пнів треба уживати більше динаміту.

Важливе також є і те, де і як ви заложите динаміт. Коли набій буде заложений не добре, тоді динаміт нічого не поможе, а навіть зіпсує, бо другий раз в тому самому місці тяжко вистрілювати. Треба зробити добре місце для динаміту.

Діру під пнем треба робити з того боку, де є найбільше коріння. Діра повинна бути найменше один фут під пнем. Коли ви дасьте набій вище, то вибух не викене пня, а лише розколить його.

Діра не повинна бути велика, а якраз така, щоб заложити динаміт. Після заложення набою діру треба добре забити землею, лишаючи на верха гніт, який треба запалити, а тоді самому треба відбігти кілька сот футів в безпечне місце і чекати експлозії.

В. Кобзей.

ВЕЛИКИЙ ЗРІСТ ХАРЧОВОЇ ПРОДУКЦІЇ В РАД. СОЮЗІ

Москва. — Оголошена на днях статистика виявляє значні досягнення в продукції харчових товарів і продуктів легкої промисловості, що вказує на вигляди дальшого зниження цін.

За постановою Ради народних комісарів на будову нових фабрик харчових товарів і продуктів легкої промисловості виасигнувано 2,500,000,000 карбованців. Найновіші цифри показують, що оборот подрібної торговлі за січень і лютий становив 32 процент більше, ніж за той сам час в минулому році.

Більший зріст обороту помітно на провінції, де постачання було слабше, як по містах. Зріст обороту на провінції є 52 проц. в порівнанні до 24 проц. по містах.

ТРЕБА ЗАВЧАСУ ДОБРЕ ОГЛЯНУТИ МАШИНЕРІЮ І УПРЯЖ

Тепер саме час подумати про те, чи ваша сівалка є в добрім стані, чи може треба її в деяких місцях направити. Може бути, що пружинні рурки, якими зерно паде в ріллю, є заіржавілі або покручені. Їх треба намастити оливою, або навіть нові докупити, коли неможливо їх направити.

Триби треба вичистити з старої оливи. Насмарувати свіжою оливою всі ті місця де є терття сталі до сталі. Набиті порохом і сміттям отвори в які паде зерно зі скринки (бакси), треба також добре вичистити. Попробувати ключем шрубки, чи не злюзували де, бо під час сіяння на полю запізно про такі речі думати, або бавитися ними тоді, коли кожна хвилина часу є дорога. Виглядає, що весна може бути пізна і холодна, отже кожна найменша витрата часу на направу сівалки під час сіяння є непобажана.

Так само треба добре оглянути всяку упряж, яка зимувала на клинку в стайні і потріскала або подерлася. Треба її тепер направити, аби була готова до весняних робіт.

Найліпше направляти упряж після огріття в теплім місці. Таку упряж треба внести до теплої хати на ніч, порозбирати її і повісити біля кухні. На другий день вичистити її від бруду і посшивати. Потім насмарувати її оливою від упряжі, або навіть і смальцем. З купованих в сторі найліпша є так звана "neat foot oil". Мала фляшина такої оливи повинна коштувати около 25 ц., але найліпше вживати домашніх смаровил, коли нема за що купити оливи.

РАННІ ЯГНЯТА — РАННІЙ ПРОФІТ

Заходом Канадського ягнячого комітету провадиться тепер по цілій Канаді кампанія, завданням якої є спопуляризувати вартість ягнятини, як поживи.

Різними каналами цей комітет старається познайомити канадське населення з фактом, що на домашнім ринку є зараз подостатком ягнятини досить високої якості, що ягнятина не є сезоновою поживою, яку можна дістати лише певної пори року ,але кожного дня в році, що кожна частина ягняти є ніжна і смачна, що ягнятину можна приготовляти багатьома різними способами, що вона має в собі важливі елементи поживи до високого ступня, та що ягнятину можна добре лучити з іншою поживою.

Кожного року в березні і квітні свіжо биті ягнята можна бачити всюди на домашніх ринках Канади, і ягнятина стає чимраз більше популярним м'ясом в Канаді. В наслідок цього, споживання ягнятини постійно збільшується. На 1 березня ц. р. в "колд стореджах" (магазинах) в Канаді було 3,620,546 фунтів ягнятини, або 1,835.660 фунтів менше, як в березні 1935 року.

З цього виходить, що існує можливість, що при кінці травня 1936 року запаси ягнятини в "колд стореджах" будуть майже вичерпані, тому є добрі вигляди на те, що попит на цьогорічні ранні ягнята буде більший, як коли небудь передтим. Це значить, що фармери, які будуть мати на продаж ягнята на весні або спочатком літа, можуть сподіватися добрих цін.

Вище згаданий комітет рекомендує фармерам, щоб вони звернули увагу на повищі факти і на збільшення ранних ягнят. Ягниці, які мають ягнята в лютім і березні, мусять мати вигідне приміщення. Як ті корови, що доються, ягниці потребують такої поживи, від якої прибуває молоко. Сіно з конюшини або алфалфи, грис і трохи макуха тримають ягниці при добрім здоров'ю і молоці до того часу, доки вони не підуть на зелену траву.

Кошти плекання ранних ягнят є трохи більші, як плекання пізних ягнят, але коли взяти на увагу вищі ціни за ранні добре викінчені ягнята, то вони більше як покриють ці додаткові кошти.

Три полоси в Аргентині, які продукують пшеницю, є (1) Буенос Айрес дистрикт, який продукує м'яку пшеницю Бафіт; (2) Розаріо дистрикт, який продукує пшеницю Розафе, і (3) Багія Дланка, або південний дистрикт, який продукує тверду пшеницю Баруссо.

★

На 27 березня ц. р. в канадських збіжевих елевейторах було 209,263,000 бушлів пшениці, або 22,000,000 бушлів менше, як в той сам час минулого року.

Розмова з сильними і гнобленими

АГНЕСА СМЕДЛІ

Авторка в цілому світі відомих "Оповідань про китайську Червону армію" А. Смедлі прилюднила низку начерків, присвячених проблемам сучасного Китаю. Подаємо уривок з її "Розмови з сильними і гнобленими". А. Смедлі малює роль правлячої в Китаї гоміндансько́ї кліки, що продає інтереси китайського народу в інтересах японського імперіалізму.

Китайський професор філології викладавший в місіонерськім бейпінськім університеті і бувший прихильник Чан Кайшека, запитав мене викликаючим тоном, гордо виставляючи вперед підборіддя: "Чому Америка не прожене японців?"

— А чому ви не зробите цього? — відповіла я.

Цим ви хочете сказати, що Америка не хоче війни! — різко відповів він.

Тому, що мені не прийшло на думку ані одної гостроумної відповіді на його логічне питання, я його запитала, що він зробив би, коли б японці захопили місто. Він відповів, що вже готовий до цього, його манатки лапаковані і він негайно виїхав би до Нанкіну.

— А коли японці захоплять і Нанкін?

— Тоді я поїду до Сучуаню.

Його голос звучав викликаюче, і я бачила, що японцям, дійсно, не дігнати його.

Цей професор не був одиноким в своїм відступі. Я зустрічала багатьох, вже приготованих, як і він до втечі. Правлячий клас Китаю породив ціле племя скороходів: одні з них втікають від японців, інші — на зустріч їм.

Наша розмова відбувалася в колі чоловіків і жінок, належних до пануючого класу Китаю. Один з присутніх був дорадником і близьким знайомим генерала Ґен Сі-шана, диктатора провінції Шанці. Я звернулася до нього і запитала, що він думає робити, коли японці захоплять його місто.

— Цього вони не зроблять, — відповів він. Японський народ вже ситий, він не буде піддержувати міліцаристів, а сам повстане проти них.

— А ось японці цілий час посуваються вперед.

— Ми надто слабі, щоб битись з японцями, — казав він. — Мені собі на одну мінуту, що японці заберуть цілий Китай. Чи годитесь ви з тим, що китайці будуть гнобленою нацією?

— Має ж бути колись в світі справедливість! Сила — ще не все. Японська нахабність вже зараз є ганьбою всего культурного світу.

Я спокійно слухала ці дешеві фрази. Він продовжав:

— Я надіюсь, що з Японією буде осягнуто згоди, на основі якої вона відкажеться від своїх загарбницьких планів. Бо, коли навіть на якийсь час вона заволодіє Китаєм, це не буде вічним.

Я хотіла запитати його, чи вивчає він японську мову, як це робить багато подібних йому, щоб при японськім пануванні скорше дістати теплеське місце, але обмежилася питанням:

— Я чула, що японці запропонували генералу Ґен Сі-шану бути правителем "незалежної північнокитайської держави", що складається з п'ятьох провінцій і знаходиться під прямою контролею Японії. Чи це правда?

— В цьому є частина правди. Генерал Ґен вказав шлях японцям до Нанкіну. І коли Нанкін погодиться то його кандидатура буде стверджена.

— Чи підготовляють японці воєнний союз проти Радянського Союзу?

— Вони хочуть, щоб Китай піддержав Японію вугіллям, сталлю, залізом, бавовною і зерном на випадок війни з Радянським Союзом. Генерал Ґен їм обіцяв помогти цим.

Раптом один слухач запитав мене: "В нас, у Китаї є Червона армія". Її називають "комуністичною бандитською армією". Чи думаєте ви, що це дійсно бандити?

— Ні, — відповіла я, — це не бандити. Про це ви й самі знаєте. Ви знаєте, що до цієї армії пішли революційні робітники і селяни, як рішуче багато інтелігенції. Ви знаєте також, що, коли б справа йшла про бандитів їх давно б знищили.

Запанувала неприємна мовчанка. Я приглянулася до людини поставившої таке питання. Вона мала костисто різко вирисоване обличчя. Можливо, він був інженером. Кожний міг поставити таке питання, але тільки чужинець, що користає з прав екстерріторіальності, міг насмілитися дати правдиву відповідь на це. Я мала ці права. Я думала, хто ця людина. Сітка нелегальної комуністичної партії охоплює цілий Китай і проникає у всі прошарки суспільства. Хто знає...

Однак я перервала свої міркування і звернулася до решти з питанням, що вони думають про японську агресію. Один з патосом відповів, що "Японія може перемогти наше тіло, але не серце".

Людина, що запитувала мене про китайську Червону армію, відповіла тихо, але твердо:

— Японцям не потрібні наші серця, вони для них сміття. Їм як раз потрібні тіла, наша країна, наша промисловість, наші природні багатства. Вони хочуть зробити з нас базу для війни з рештою Китаю і Радянським Союзом.

Одна жінка, дружина урядовця, перебила його іронічно:

— Американці і англійці надто горді, вони нам не поможуть.

Я відповіла, що етіопці також не числили на інших в боротьбі за свою свободу. Однак до цього мої співрозмовники були підготовані. Слова цієї жінки виявили загальну точку зору, з якою я познайомилася пізніше в Шанхаю: "Етіопці, мовляв, дикий народ, а дикун, коли на нього наступають, захищається. Етіопці неграмотні, в них нема культури, тому вони і воюють. А в нас, китайців, стара культура".

На допомогу мені поспішив знов чоловік, що походив на інженера.

— Це — пропаганда на користь італійського фашизму, — сказав гірко він. Етіопці — старий народ з власною культурою. Правда, у них є раби. Але раби є й в нас. І в нас їх багато більше, як в етіопії. Їх феодальний імператор менше небезпечний, як наш так званий республіканський уряд.

На цім місці китайський професор філології, який домагався від мене, щоб Америка вигнала японців з Китаю, побажав знати "чому нічого не робить Радянський Союз".

— Але чому ви не скеровуєте 2-мільйонну армію своїх солдат проти японців, замість того нищите свій власний народ? — запитала я. — Японці домагаються, щоб ви знищили китайську Червону армію. Хіба ви до цього часу не зрозуміли, що японці домагаються знищення тільки того, що є для них дійсною небезпекою? Чому вони бояться Червоної армії?

До розмови пристав офіцер, який тільки що повернув з головного штабу, де була сконцентрована "політична боротьба" проти Червоної армії.

— Це цілком природна річ! Японія вимагає, що б наша армія в боротьбі проти червоних об'єдналася з японцями. Я читав заклик червоних про об'єднану боротьбу проти Японії і думаю, що вони не беруть цього серйозно. Ми в своїй політичній праці переконуємо селян, що "червоні" використають їх тільки, як гарматне м'ясо проти японських гармат.

Я підійшла до людини, що походила на інженера. На його обличчі майнув дивний вираз. Здавалося, він сміється, та це було щось інше. Я чула, що так виглядають комуністи, коли вони лице-в-лице зустрічаються із своїми ворогами. Цей вигляд довго переслідував мене.

FARMER'S LIFE

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street, in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year $2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

часопис для українського фармерства в Канаді — виходить кожної середи.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня міститься в Українськім Робітничім Домі, на розі вулиць Причард і МекГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік $2.00

FARMER'S LIFE

Cor. Pritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ЗРОБИТИ ДОБРУ ПІДГОТОВКУ ДО ПЕРШОГО ТРАВНЯ НА ФАРМАХ

Цього року минає 50 років від народження міжнародного пролетарського свята — Перше травня. Перше травня народилося в крові. Воно народилося в боротьбі американського пролетаріату за 8-годинний день праці. Цю боротьбу американські робітники започаткували в 1884 році. Вона коштувала їх багато жертв, бо де трудящі зводять боротьбу з визискувачами за кращий кусок хліба, там завжди мусять падати жертви. Міжнародним пролетарським святом стало Перше Травня аж в 1886 році.

Перше травня святкує не лише пролетаріат в цілім світі, але й трудяще селянство. Святкують його на чимраз більшу скалю й трудящі фармери Канади, бо фармери починають розуміти, що вони становлять неподільну частину трудящого класу. Вони, так само, як і міський пролетаріат, мусять зводити вперту боротьбу з капіталістичним класом і його урядами за кращий рівень життя. В багатьох випадках фармери є навіть більше визискувані капіталістами, як робітники.

Інтереси трудящих фармерів змикаються з інтересами міського пролетаріату. Злидні, нужда і голод давлять одних і других. Ці злидні спричинили ті, які визискують одних і других. Спричинили їх капіталісти своєю жадобою зисків коштом фармерів і робітників. Спричинили їх своєю неплановою господаркою, бо в капіталістичній системі продукується все не для загальної користі мас, а для непевних ринків, для зиску.

Злидні і нужда на фармах в Канаді є цього року далеко більші, як коли небудь передтим. Якщо капіталістична преса пише, що часи поліпшаються, то це відноситься до банкірів, фабрикантів, морґеджових компаній, компаній фармерської машинерії тощо, а в ніякому випадку до фармерів. Для капіталістів часи поліпшаються тільки тому, що для трудящого загалу вони погіршуються. Зиски морґеджових компаній, наприклад, зростають тому, що ці фармерські п'явки, аби затримати і збільшити їх, чимраз більше спродують фармерську кривавицю, а фармерів з їхніми родинами викидають на дорогу.

Цього року є більше число фармерів в степових провінціях, які потребують реліфу і насіння, як минулого року. В цілій північній Алберті збіжжя змерзло минулого року. Дуже мало є там таких фармерів, аби не потребували реліфу і насіння. А минулими роками алберті́йські фармери стояли матеріально трішки краще від фармерів в Саскечевані і Манітобі, бо мали кращий врожай. Але цього року там завітала велика нужда й злидні. І коли капіталістична преса пише, що часи в Канаді поліпшуються, то вона має на думці капіталістів. На фармах йде чимраз до гіршого, а не до ліпшого. Ось тов. Дідух, організатор ТУРФДім в Саскечевані, пише нам, що фармери в околиці Викс, Саск., мусять їсти дичину, щурі, а навіть і сконки. Бачите, як "поліпшуються" часи в Канаді для трудящих фармерів і робітників!

І тому власне, що часи для фармерів погіршуються, фармери повинні посилити боротьбу за те, щоб вони жили життям людини, а не життям собаки. Для цього треба всім фармерам єднатися, щоб спільними силами добитися кращого життя, щоб їх не відпроваджували з муніципальних офісів з порожніми руками, коли вони приходять домагатися реліфу і насіння, щоб їм не казали пани і підпанки, що нема грошей на реліф. Якщо нема грошей, то чому капіталістична преса пише, що часи в Канаді поліпшуються?

Підготовку до першотравневого свята на фармах починати вже зараз. До першотравневих демонстрацій треба втягнути тих фармерів, фармерок і фармерську молодь, які до цього часу думали, що Перше травня святкують і повинні святкувати тільки комуністи. Перше травня є днем боротьби всіх трудящих. Кожний з нас бачить, що до цієї боротьби стають чимраз ширші маси в цілому капіталістичному світі. Стають, бо саме життя примушує їх боротися за кращий кусок хліба для себе і своїх дітей, стають тому, що іншого виходу не бачать. Вихід для трудящих з лабет капіталізму лежить тільки в класовій боротьбі.

Перше травня мусить також бути днем боротьби і протесту проти воєнної небезпеки і фашизму. І коли ми підійдемо з цим питанням до фармерів, які досі не цікавилися першотравневим святом, коли ми зуміємо пояснити їм, що загроза фашизму й нової імперіалістичної війни повинна об'єднати всіх трудящих, що проти цієї загрози мусять боротися не лише комуністи, але всі ті, які не хочуть, щоб їхні сини йшли проливати свою кров за інтереси горстки галапасів, коли ми зуміємо вияснити це питання фармерській молоді, то цьогорічні першотравневі демонстрації на фармах випадуть так успішно і масово, як ніколи передтим.

Берім собі приклад із селян на Західній Україні, де фашистська Польща гостро переслідує найменший прояв революційної боротьби, де за цю боротьбу тисячі найкращих синів селянства й пролетаріату мучаться у фашистських застінках. Але навіть залізна п'ята фашистської Польщі не може спинити першотравневих демонстрацій трудящих на Західній Україні, які борються за кращий кусок хліба і за новий справедливий лад.

Надходячої осені в Спол. Державах мають відбутися президентські вибори. Республіканська (консервативна) партія хоче номінувати своїм кандидатом Герберта Гувера, який був президентом перед теперішнім демократичним (ліберальним) президентом Рузвелтом. Виборча кампанія вже розпочалася. Фотографія представляє Мрс. Дейзі В. Вил'ямс, директорку активності фармерських жінок для західної дивізії республіканського всекраєвого комітету, яка промовляє до робітників на ринку в Шікаго і дуже вихвалює "прекрасну стару партію". Вона говорила й говорила, а робітники тільки посміхались.

ЩИРО ПОПРАЦЮВАТИ В ТРАВНІ ДЛЯ УКР. РОБ.-ФАРМ. ПРЕСИ

Існування нашої робітничо-фармерської преси вповні залежить від висліду пресових кампаній, які ми переводимо в листопаді і травні кожного року. В цих двох місяцях українські фармери і робітники в Канаді, які розуміють значення друкованого бойового слова, докладають всіх старань, щоб забезпечити дальше існування своєї преси.

Українські робітники і фармери в Канаді мають найсильнішу робітничо-фармерську пресу і робітничо-фармерські організації. Цими вони мають повну причину гордитися і гордяться, за це їм дають признання трудящі інших народностей, це прекрасно розуміють й вороги, для яких визвольний рух трудящих є сіллю в очі.

Це признання має своє значення й вартість, бо воно додає ще більше енергії українським фармерам і робітникам до праці для зміцнення їхньої преси і їхніх організацій. З другого боку, той факт, що вороги революційного руху ненавидять нашу пресу й наші організації, свідчить про те, що ми є на правильному шляху, який веде нас до остаточної перемоги над капіталом.

Теперішній час вимагає від нас ще більш щирої праці в користь нашої преси. Загроза війни й фашизму вимагає від трудящих Канади спільної акції й будування сильного об'єднаного фронту. Найкращим будівником об'єднаного фронту являється бойова робітничо-фармерська преса, яка ніформує нас, як і що в цій справі роблять трудящі інших капіталістичних країн, від яких ми повинні брати собі приклад.

"Фарм. Життя" є трибуною для українських фармерів в Канаді. В ньому вони обговорюють всі ті справи, які тісно пов'язуються з їхнім життям і боротьбою. В ньому вони висказують свої погляди на різні справи, обмінюються думками й після цього приходять до висновку, яке становище вони повинні зайняти в одній чи другій справі.

"Фарм. Життя" є справжнім зеркалом життя трудящих фармерів в Канаді. Це тому, що до "Фарм. Життя" пишуть самі фармери про те, що їм доводиться переживати та яку боротьбу мусять вони зводити за те, щоб поліпшити своє життя. Хто хоче мати перед собою вірний образ з життя трудящих фармерів Канади, вистачить, коли він прочитає собі хоч би лише одно число "Фарм. Життя", бо кожне число нашо газети є вірною фотографією з життя і боротьби фармерів.

Колгоспники в Радянському Союзі, наприклад, знають прекрасно, як живуть і боряться канадські фармери, бо довідуються про це з "Фарм. Життя". Вони радіють тим, що канадські фармери чимраз чисельніше виходять на шлях класової боротьби за хліб і волю. Вони радіють кожним нашим успіхом, вони слідкують за нашими пресовими кампаніями. Минулого року вони навіть вислали премію (серію книжок) для того фармерського округа, який найкраще вивяжеться в травневій пресовій кампанії, але, на жаль, ті книжки не дійшли до нас. Знайшлися "добрі" люди в Канаді, що спрятали їх.

Цьогорічна травнева пресова кампанія в користь нашої преси повинна випасти якнайуспішніше. І вона буде успішна, бо в ній візьме участь кожний український робітник і фармер в Канаді, який дорожить своєю пресою й розуміє, що без власної преси немислима є успішна боротьба трудящих за краще завтра, що преса є тим чинником, який освічує нам шлях класової боротьби, гартує нас в цій боротьбі і об'єднує нас в одну велику пролетарську сім'ю.

В надходячій пресовій кампанії наші передплатники повинні докласти всіх можливих старань, щоб приєднати "Фарм. Життю" якнайбільше нових передплатників. Справу нових передплатників треба популяризувати на сторінках "Фарм. Життя" вже від тепер і через цілий час кампанії. Змагайтеся за те, хто з вас придбає "Фарм. Життю" найбільше нових передплатників або пресового фонду, або хто найбільше сколектує задовжених передплат. Зробім травневу кампанію дійсно живою і масовою. Популяризуйте її на сторінках преси.

СПРАВЖНЄ ВОГНИЩЕ КУЛЬТУРИ

Будинок колективіста колгоспу "Пролетар", Поволозоватської сільради останнім часом став справжнім вогнищем культури. Добре поставлено роботу серед молоді і серед колгоспників взагалі. Прекрасно працює і хата-лабораторія.

Ще не так давно будинок колективіста мав багато недоліків. Приміщення трималося неохайно. Портретів і картин було дуже мало. Зараз в будинку чисто, прибарно. На стінах висять плакати, лозунги, портрети, картини, стінівки. При будинку працює драматичний гурток, в якому беруть участь молоді і навіть старі колгоспники та колгоспниці. Добре також працює агрогурток, яким керує агроном Лисенко. Є багато різних розваг та ігор, як-от: шашки, доміно.

Відповідь фармерів зрадникам революційного руху

Останніми часами до "Фарм. Життя" почали наспівати дописи з різних фармерських місцевостей в Канаді, в яких фармери з великим обуренням засуджують зрадницьку роботу лобаївців. Не лише засуджують, але й прирікають повести проти них вперту боротьбу і широку вияснювальну кампанію на місцях, щоб здерти маску з лобаївців і представити їх в правдивому, контрреволюційному світлі перед широкими масами українських трудящих фармерів в Канаді.

Роблять вони це з власної волі, а не на "приказ згори", як це намагаються представити лобаївці. Роблять вони це для того, що дорожать цілим революційним рухом в Канаді і поза нею, дорожать своїми масовими організаціями і своєю бойовою пресою і ніколи не допустять до того, щоб горстка ренегатів розбила те, що всі вони з такими великими труднощами і самопосвятою будували цілими роками.

Ці дописи у "Фарм. Життю" заставили лобаївців шукати собі союзників на фармах. Але й тут вони завелися й розчарувалися, бо як мало мають вони прихильників між робітниками, то ще менше мають і будуть мати їх на фармах. Що тому, що фармери не мають найменшої охоти лізти за лобаївцями в контрреволюційне багно, бо вони переконалися на своїм власнім досвіді за останніх 6 років небувалої економічної кризи, що тільки в єдності і класовій боротьбі під проводом бойових робітничо-фармерських організацій вони виборять собі таке житя, яке їм належиться.

Ми вже згадували про те, що хоч Лобай назвав свою газету "робітничо-фармерською", то нічого спільного вона з фармерськими інтересами не має. Фармерська газета мусить писати про боротьбу фармерів за щоденний кусок хліба, мусить цю боротьбу популяризувати і організувати, але від лобаївців цього сподіватися не можна, бо вони мов тхорі втекли від неї і зводять тепер боротьбу за роз'єднання трудящих і за її послаблення. В п'ятьох виданнях цієї "Правди" ви не знайдете ні одного слова правди про те, що треба фармерам робити, аби добитися людського життя. Лобай заповнив ці видання гидотною лайкою на тих провідних товаришів, які не лише що самі не пішли на контрреволюційний шлях, але старалися всіми силами завернути з нього Лобая, Кобзея, Смита, Хвалібогу, Пилипаса та інших.

Редакція "Фарм. Життя" має на своїх руках копії дописів, які фармери висилали до Лобая, щоб він помістив їх у своїй "Правді". В цих дописах фармери сказали Лобаєві цілу правду про те, що вони думають про найновіших ренегатів робітничо-фармерського руху в Канаді. І коли редакція "ФЖ" не помістила досі цих дописів, то тільки для того, щоб дати нагоду Лобаєві помістити їх у своїй брехливій "Правді", бо лобаївці горлають на ціле горло, що вони є "одинокими оборонцями правди". Редакція "ФЖ" ще трохи почекає і коли Лобай відмовиться помістити правду, яку написали фармери про лобаївців, тоді це зробить "ФЖ".

Як фармери реагують на лобаївщину, про це найкраще свідчать дописи в останніх числах "Фарм. Життя" з Саскечевану і Алберти про зміцнення і поширення наших масових організацій та про підготовку до пресової кампанії в травні. З Саскечевану доносять, що там зорганізовано минулої зими кілька нових відділів ТУРФДім, а з Алберти повідомляють про широку підготовку до травневої кампанії в користь української робітничо-фармерської преси. Новозорганізовані відділи ТУРФДім в Саскечевані в тих місцевостях, де бойовий фармерський рух досі був дуже слабо розвинений, пишуть, що вони перший раз цього року візьмуть масову активну участь в травневій пресовій кампанії і докладуть всіх можливих старань, щоб дати нашій пресі якнайбільшу фінансову допомогу. Таку відповідь дають фармери лобаївцям.

ПРАЦЮЙМО УДАРНО В КАМПАНІЇ ДЛЯ "ДЕЙЛІ КЛЕРІОН"

Цьогорічне свято Перше Травня буде більш успішне, більш масове, більш бойове, як попередніх років. За цим промовляє добра підготовка, що її проводять організовані робітники і фармери по цілій Канаді.

Є ще одна подія, яка надасть цій історичній події більш бойового характеру. В той час, як сотні тисяч робітників, фармерів та трудової інтелігенції єдиним фронтом і під бойовими кличами маршуватимуть вулицями міст і містечок, вийде перше число робітничої **щоденної** газети на англійській мові "Дейлі Клеріон".

Це неабияка подія. Давно бажана мрія трудящих мас, мрія мати свою щоденну газету на англійській мові, мрія, яка колись, здавалось, була недосяжною, стане дійсністю 1 травня.

Довгі роки тяжкої і впертої праці організованих робітників і фармерів, які віддавали свій час, енергію і навіть гроші для втримання бойової газети, "Воркер", що за останніх кілька років став масовою газетою, прийшов тяжку дорогу життя. Але за собою він лишив прекрасну роботу, яка не пропала на марно. Посіяне здорове зерно зійшло і дало прекрасний плід. "Воркер" зорганізував десятки тисяч робітників розкинутих по різних закутинах Канади, зв'язав їх спільною думкою боротьби проти гнобителів, боротьби за кращий суспільний лад. "Воркер" чесно відступає пророблене вже поле своїому наслідникові "Дейлі Клеріон".

Величезне завдання до виконання бере на себе "Дейлі Клеріон". В обличчі загрози нової світової війни, що її готують світові імперіалісти, і яка в першу чергу буде звернена проти Радянського Союзу, в обличчі наростання фашизму у всіх капіталістичних країнах, а в Канаді зокрема, "Дейлі Клеріон" організуватиме робітників, фармерів й дрібних торговців, умових робітників та всіх тих, що є проти війни, що ненавидять фашизм, в один могутній народний фронт проти війни і проти фашизму, бо тільки таким способом можна врятувати людство від знищення, що його несе фашизм і війна. Одночасно "Дейлі Клеріон" вестиме боротьбу, як і його попередник "Воркер", за краще життя для трудящих мас.

Це величезної ваги завдання. "Дейлі Клеріон" зможе виконати лише за нашою активною допомогою. Українські фармери, як складова частина трудящих Канади, радіючи великим здобутком організованих робітників і фармерів Канади, вітаючи появу ще одного робітничого щоденника, доложать всіх старань, щоб "Дейлі Клеріон" міг гідно виконати свої завдання. Ми радіємо так великою подією. Але цього мало. Ми мусимо доложити всіх старань, кинути до праці всі свої сили, щоб забезпечити існування "Дейлі Клеріон".

В місяці квітні українські робітничо-фармерські організації ведуть кампанію для "Дейлі Клеріон". Ця кампанія мусить бути успішна. Поминувши те, що нашим обов'язком є зібрати якнайбільше грошей в користь цієї кампанії, ми мусимо якнайширше популяризувати між трудящими цей новий англійський робітничий щоденник. Він приходить до нас саме тоді, коли його найбільше потрібно. Тисячі робітників і фармерів, які досі з певних причин не передплачували і не читали англійської робітничої газети, від 1 травня вони повинні стати передплатниками "Дейлі Клеріон". Завданням організованих фармерів є переконати їх в цьому.

Проводячи успішно кампанію в квітні для "Дейлі Клеріон", українські фармери повинні приготовлятися до травневої пресової кампанії в користь української робітничо-фармерської преси, щоб забезпечити її існування на довгі літні місяці.

С. П.

СТВОРЕНО ВСІ УМОВИ

Колгоспи Криворіжжя, підсумовуючи наслідки господарювання за 1935 рік, відзначили досягнення Криворізької філії Держбанку в обслуговуванні колгоспів минулого року.

Держбанк значно перебудував свою роботу, створивши всі умови для проведення грошових операцій з колгоспами. Виділено окрему групу працівників, яка працює протягом усього робітного дня. Держбанк допоміг колгоспам ліквідувати застарілу дебіторську заборгованість на суму 232 тисяч 132 карбованців. Колектив Держбанку допоміг 5 колгоспам налагодити рахівництво та 11 колгоспам давав систематично консультацію по фінансових питаннях і зокрема, по питаннях акцептної форми розрахунку, цим самим неприпускаючи утворення дебіторської заборгованості. Колгоспи відмітили, що Держбанк протягом року, керуючись постановою Раднаркому від 27 березня 1935 року, жодного разу не списав без розпорядження колгоспів сум з їхніх рахунків, додержував в таємниці як остачу коштів на рахунках, так і руху по них.

Від схорони коштів в Держбанку, колгоспи одержали значні прибутки. За 1935 рік нараховано 23 тисяч 875 карбованців 25 копійок проценту, що дало змогу колгоспам перекрити адміністративно-господарські витрати, збільшивши значно вартість колгоспного трудодня. Колгосп "Шлях Леніна" Лозоватської сільради одержав прибутки по проц. 1 тис. 916 крб. 38 коп., колгосп "13 річчя Жовтня", Кіровської сільради 1,484 крб. 86 коп., колгосп ім. Петровського, Артемівської сільради 1 тис. 346 крб. 59 коп.

Філія Держбанку приступила до переукладання договорів з колгоспами на 1936 рік. З цього приводу в колгоспах ведеться велика роз'ясовча робота про значення цієї справи.

Перший американський фашистський уряд встановив в Парагваю генерал Рафель Франко. Він проголосив Парагвай "тоталітарною державою".

ЛИСТ МАТЕРІВ СКАТБОРСЬКИХ ХЛОПЦІВ

П'ять років тому наші діти були з нами. Часи були надто погані. Злидні і голод панували в наших хатах, але наші сини були з нами. Пізніше вони пішли шукати праці. Вони не могли знести страждань інших членів родини. Вони були добрими синами. Вони хотіли помогти нам. І вони пішли.

Слідуючу вістку ми мали, коли прочитали в газеті повідомлення, що девять негерських хлопців є в тюрмі в місті Скатсборо, Алабама, і що їх спалять на електричному кріслі, тому що дві білі жінки сказали, що вони напали на них.

Це було п'ять років тому. Деякі з них були ще малими дітьми. Найстарший був Чарлі Вимс і йому тільки що скінчилося 20 років. Він був круглим сиротою.

Протягом п'яти років ці хлопці були в тюрмі. Кожний зараз знає, як знали й ми, що наші діти невинні, що вони ніколи нікого не зобидили. Ті, хто сумнівався, певно повинні повірити, що вони невинні, коли така людина, як суддя Гортон і сама Рубі Бейтс сказали, що наші хлопці невинні.

І все ж протягом п'яти років їх тримаються в тюрмі. Тюрма — погане місце для виховання молодих хлопців. Вони рідко бачать небо, зовнішний світ. Їх нічого не вчать. Їм нічого не дозволяють робити — тільки сидіти в тій тюрмі, дивитися на стіни і чекати, чекати, чекати.

Ми хочемо, щоб нам повернули синів. Вони невинні і їх не мають права дальше тримати в тюрмі. Їх не мають права так мучити. Ми не можемо їх часто бачити, але кожного разу ми виходимо з розбитими серцями, тому що ми зіставляємо наших синів в тюрмі на роки і за те, чого вони цілком не зробили.

Ми просимо всіх тих добрих людей, що помагали нам на протязі цих п'яти довгих років боротися за наших хлопців, допомогти нам тепер звільнити їх. Ми тільки — п'ять голодних жінок. Ми готові зробити все можливе, щоб помогти в цій боротьбі. Але сами ми нічого не можемо зробити. Ви повинні допомогти нам повернути наших дітей живими, свобідними і здоровими. Один з наших хлопців — Озі Павель вже ніколи не буде здоровим. Вони підстрілили його. Ми не хочемо більше зіставляти наших синів в руках невідомої долі. П'ять років вистарчаючий час, щоб мучити молодих хлопців, які настільки невинні в злочині, в якім їх оскаржують, як перший ліпший з вас, читаючих цю газету.

Вони починають зараз новий суд — п'ятий, через кілька тижнів. Вони все ще будуть пробувати посадити їх на електричне крісло або засудити їх до того, до чого засудили Гейвуда Патерсона.

Ми, їх матері, закликаємо всіх мас — матерів, батьків, чоловіків і жінок почути наш крик. Ми хочемо вирвати наших дітей. Поможіть нам врятувати їх життя.

Джені Патерсон, Ада Райт, Вайола Монтгомері, Айда Норрис, Мейлі Виллямс.

Інтереси трудящих вимагають сильного об'єднаного фронту

Вінніпег, Ман. — В "Фарм. Життю" з 11 березня ц. р. був допис М. Лупирипи про номінаційну конвенцію в Мелеб. Я не думав писати про ту конвенцію, бо на цю тему вже було кілька дописів, які широко вияснили справу конвенції. Я вповні погоджуюся з тим, що сказав про обидві конвенції в Мелеб. Н. Гринчишин у своїх двох дописах, бо на обидвох конвенціях я був і мав нагоду все бачити і чути.

ЧОГО КОВАЛЬЧУК ЙШОВ АЖ 40 МИЛЬ ПІШКИ НА КОНВЕНЦІЮ

М. Лупирипа каже, що Н. Гринчишин закриває той факт, що К. Гринчишин і Ковальчук були неправильними делегатами на конвенцію, а вже ніяк не може зрозуміти Лупирипа того, що Ю. Ковальчук ішов 40 миль з ліса пішки на конвенцію. Для Лупирипи така завзятість Ковальчука дивна і незрозуміла.

Ю. Ковальчук ішов на конвенцію для того, щоб разом з іншими делегатами, які добре знають Рудку і його роботу, сказати дещо про нього. Ковальчук був два роки радним муніципалу Біфрост і мав добру нагоду приглянутися як Рудко, який в той час був і зараз є радним того муніципалу, ставиться до фармерських інтересів. Абсурдом є говорити, що Ковальчук був неправильно вибраним делегатом, бо таке саме я можу сказати і доказати про тих делегатів, які підтримували Рудку на конвенції в Мелеб.

ЯК ВОНИ ПРАЦЮВАЛИ ЗА УКРАЇНСЬКИМ КАНДИДАТОМ В 1932 РОЦІ

Я не маю нічого особисто проти Рудки, але скажу, що виборці округа Ґімлі ще не забули провінціональних виборів в 1932 році. На конвенції, що відбилася тоді в Арборгу, було багато фармерів, які одноголосно номінували тов. І. Капусту своїм кандидатом на посла. Вибрано виборчий комітет, до якого між іншими увійшли Рудко і Войчишин. Обидва вони прилюдно заявили, що будуть працювати за вибором тов. Капусти, а Войчишин додав ще від себе, що від сьогодні він бере розвід з ліберально-прогресивною партією.

Що ж сталося кілька днів пізніше? Капуста мав прекрасні вигляди бути вибраним. Це бачили буржуазні політикани і їхні підлизні. Що вони тоді роблять, аби пошкодити тому кандидатові, якого номінували самі фармери? Вони підшукали ще одного українського кандидата з ліберальної партії, М. Іванчука, щоб таким чином розбити голоси українських фармерів і допомогти вийти панському кандидатові.

Яке становище зайняли Рудко і Войчишин тоді, як було двох українських кандидатів? Чи робили вони за Капустою або Іванчуком? Ні, вони робили за буржуазним кандидатом, а проти обидвох українських кандидатів. А сьогодні обидва вони "розшибаються" за тим, щоб обов'язково ставити на кандидата українського фармера. З цього виходить, що в цих двох людей нація не грає найменшої ролі, а що головну роль відограють в них їхні власні інтереси.

ФАРМЕРИ ЗРОЗУМІЮТЬ, ЩО ЇХ ЗБАЛАМУЧЕНО

Велика частина українських виборців округа Ґімлі зрозуміла роль різних українських політиканів ,які вислуговуються тим, хто більше дасть або обіцяє. І ці виборці ніколи не підуть за політичними міняйлами, бо вони знають, що їм не по дорозі з буржуазними партіями навіть тоді, як би кандидатами від цих партій були українці. Зрозуміє це ще й та мала частина, яка зараз через свою несвідомість опинилася під впливом цих міняйлів і не знає, що криється за їхніми планами.

Я був присутний на першій конвенції в Мелеб і чув яке рішення виніс так званий ініціятивний комітет. Було рішено цим комітетом (а не фармерами), що на випадок, як би український кандидат перепав на офіціальній ліберально-прогресивній номінаційній конвенції, тоді він має кандидувати як незалежний ліберал. І це рішення припало до серця Рудкові. Чому? Про це буде мова пізніше.

Слідуюча конвенція, на якій вже малося вибирати кандидата на посла, мала відбутися в Мелеб на 25 січня. Рудко кинувся між фармерів нащупувати собі ґрунт для цієї конвенції. Він скликав мітинги і пробував вибрати на цю конвенцію якнайбільше своїх прихильників. Але за свій власний пулінг Рудко не був дуже певний і тому не скликав ніякого політичного мітингу, але скликав шкільний мітинг і там вибрав собі таких делегатів, які були йому на руку.

ЧОМУ ВОНИ ХОЧУТЬ РОЗБИТИ ГОЛОСИ УКРАЇНСЬКИХ ФАРМЕРІВ

Одним словом, Рудко дуже хотів дістати номінацію в Мелеб, хоч знає добре, що він на це становище не надається. А не надається тому, що не знає англійської мови, бо хто був на номінаційній конвенції в Мелеб і чув як Рудко говорив по англійськи, той мусить признати, що я говорю правду, що не роблю Рудкові якогось неслушного закиду з особистих причин. Ще гірше стоїть справа з Рудком щодо читання і писання в англійській мові. А кожний мусить признати, що посол мусить бодай середно володіти англійською мовою, бо інакше весь час буде мовчки сидіти в парляменті і користи з цього для виборців найменшої не буде.

Але Рудко цим не турбувався. Він дальше пробував свого щастя. Він знав прекрасно, що навіть як би він дістав був номінацію в Мелеб, то на офіціальній ліберально - прогресивній конвенції він провалився б. Але тут ініціятивний комітет рішив, що тоді такий кандидат має йти як незалежний ліберал, отже є прекрасна нагода розбити українські голоси і допомогти вийти іншому панському кандидатові, може навіть своєму вірному приятелеві Ліфманові. А за таку роботу пани вміють винагороджувати різними способами.

Хто був на конвенції в Мелеб той бачив, як Рудко мінився на обличчі після фатального для нього висліду голосування, коли його покликали на платформу, щоби він сказав, яке становище він буде занимати після цієї конвенції. Кожному стало тоді ясно із слів Рудки, що він невдоволений вислідом голосування і що з ним щось не теє.

М. Лупирипа питає, хто вибрав Ковальчука за делегата, а я скажу, що ми мали спільний мітинг двох пулінгів, на якому рішили поїхати на конвенцію в Мелеб і там сказати людям те, що ми могли сказати про Рудку. Ковальчукові було сказано бути на конвенції і тому він

(Докінчення на 8-ій стороні.)

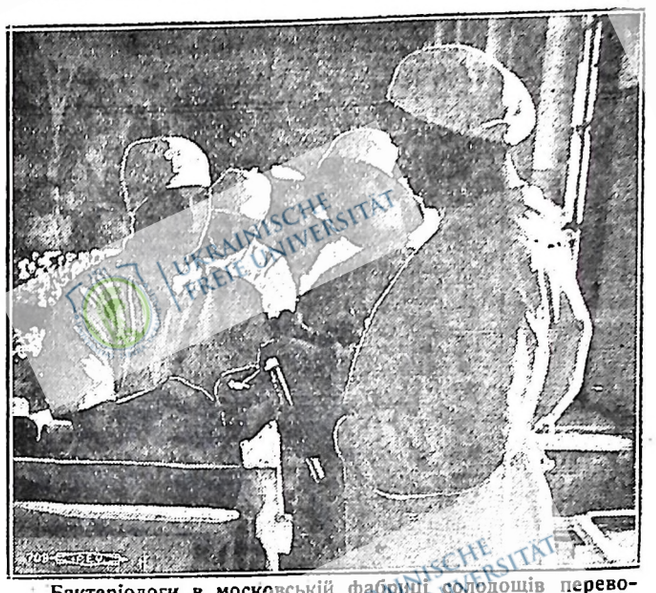

Бактеріологи в московській фабриці солодощів переводять часті інспекції, щоб забезпечити продукцію солодощів чистотою. На картині — члени фабричного наукового складу перевіряють руки робітників. Робітники з найчистішими руками отримують нагороди.

До Зарядів відділів УРФМО

ТОВАРИШІ!

Березень — місяць кампанії на Вищий освітний курс уже проминув. Деякі відділи вже надіслали свої звіти і зібрані гроші на ВОК. Одначе переважна більшість відділів, чи спільних комітетів УРФМО, які керували цією кампанією — звітів ще не надіслали, і є загроза зволікання цієї справи.

Всяке зволікання надто не бажане для нас тимбільше, що до 15 квітня на руках Центрального Комітету ВОК УРФМО повинні бути всі аплікації кандидатів на курс, розгляданя яких не можливе без повного звіту з кампанії на ВОК. Адже ж ми вже нагадували, що остаточне встановлення кількості курсантів вирішиться сумою зібраних нашими організаціями грошей на ВОК. Ми не можемо організувати курсу, або приймати чи затверджувати кандидатів на ВОК, не знаючи, якими матеріальними засобами ми розпоряджаємо, тобто, як завеликий наш грошовий фонд Вищого освітного курсу.

Отже, нам потрібні звіти ще перед 15 квітнем, щоб ми могли нормально вести підготовку до курсу й почати його в означений пленумом Поширеного ЦВК ТУРФДім час.

Тому на зарядах відділів, або спільних комітетів ВОК (де такі організовано) лежить обов'язок негайно зготовити звіти з проведеної кампанії на ВОК і разом зі зібраними фондами надіслати їх без запізнення до ЦК ВОК, власне, на адресу ЦВК ТУРФДім. Подбайте про це, товариші, і тимсамим дайте нам можливість виконувати нормально, без перебоїв, покладені на нас обов'язки.

Нагадуємо також, що всі аплікації, тобто зголошення кандидатів на ВОК повинні бути на руках ЦК ВОК УРФМО не пізніше, як 15 квітня.

Надсилаючи аплікації до ЦК ВОК водночас відділи повинні подати прізвища кандидатів на ВОК до Провкомів.

Відділи, Окружкоми і Провкоми повинні, згідно з нашим обіжником в справі ВОК, подбати, щоб на курс послати надійних товаришів і товаришок, роблячи ставку в головному на виховання вчительських кадрів, а поруч уже загально-організаційних. Зверніть увагу на молодь, тобто, щоб на цьому курсі мати добре представництво надійної молоді.

Завершуйте підсумування своєї праці! Надсилайте негайно звіти до ЦК ВОК УРФМО!

З товариським привітом,
ЦК ВОК УРФМО.
Вінніпег, Ман.

З Оттави доносять, що сенат затвердив законопроект, на підставі якого домініяльний уряд загарантує позику для саскечеванського уряду на суму $4,000,000, яка має піти на закупно насіння для фармерів цього року.

★

Більше як 20,000 родин в Бостоні, Спол. Державах, були без молока минулої п'ятниці, коли розвозників молока і 175 робітників, які працюють в молочарні, вийшли на страйк.

Звіт з організаційної праці в північному Саскечевані

Може не один читач "Фарм. Життя" шукає на його сторінках, що я напишу про організаційну працю у їхній місцевості, та й товаришам в Алберті також цікаво знати, що сталося зі мною, бо ж з товаришами в Алберті ми разом працювали довгі роки. Скоро минали роки і завжди не вистачало часу, щоб виконати працю так, як це вимагали від нас певні умови.

Протягом кількох років доводилося мені нераз і не два переїхати Алберту вздовж та поперек в організаційних справах. Це дало мені змогу познайомитися з робітниками та фармерами в Алберті, пізнати їхнє життя. Досвід, що я його набув в Алберті, поширюю і використовую в Саскечевані. На кожному мітингу фармерів в Саскечевані, я ставлю за приклад організаційну працю фармерів в Алберті. Правда, що Саскечеван під організаційним зглядом залишився позаді Алберти, але всі дані говорять за те, що фармери в цій провінції зможуть здогонити і зложенуть фармерів в інших провінціях. Треба тільки, щоб наші керівні тіла присвятили цій справі більше уваги.

До цього часу в Саскечевані не було (і тепер ще нема) подостатком сил для організаційної праці. Це є головна причина застою організаційної праці в Саскечевані.

Фармери Саскечевану ставляться до наших організацій прихильно. Хоч було від 50 до 60 степенів морозу, то на мітинги, на яких я промовляв, приїздили фармери по 8, 10 і 15 миль довкруги. Слід згадати, що в деяких місцевостях, де я перебував по два і три тижні, на лекції, що відбувалися кожного вечора, приходило від 25 до 80 фармерів.

За час мойого побуту в Саскечевані я відвідав 18 місцевостей і відбув 21 масових мітингів, виголосив 38 лекцій по різних питаннях, на яких було 2,060 слухачів. Був на окружних нарадах і Провз'їзді і відбув ряд засідань з зарядами наших масових організацій; зорганізував три нові відділи ТУРФДім з 48 членами, 1 відділ Ліги проти війни і фашизму з 17 членами, та, за моїм стараннням скріплено старі відділи новим членством.

ФІНАНСОВА ДОПОМОГА ДЛЯ МОЄЇ ПОДОРОЖІ

Кемсак, від відділу КРОЛ	$1.00
Стоні Крік, від відд. ЛФЄ	1.00
Гаєс, від відд. ТУРФДім	10.00
Вікс, від відділу ТУРФДім	8.00
Шелен, від відд. ТУРФДім	2.25
Разом	$22.60

Слід зазначити, що ні на одному мітингу я не влаштовував колекти. Самі відділи, розуміючи конечність матеріальної допомоги, жертвували на покриття коштів моєї подорожі, за що я в імени наших організацій складаю їм щиру подяку. Дякую також всім товаришам, які допомагали мені морально і матеріально: перетримували мене і перевозили з одного місця на друге, а також тим, що в часі так сильних морозів, приходили на мітинги.

Досі я працював для скріплення існуючих відділів наших організацій в Саскечевані, а від тепер буду братися за організування нових відділів. Я хотів би, щоб хтось з організаторів викликав на змагання інших організаторів за те, хто зорганізує більше відділів, хто придбає більше нових передплатників для нашої преси, хто сколектує більше залеглої передплати. На таке змагання я годжуся стати з котрим-небудь організатором в будь-котрій провінції.

ЩО Я БАЧИВ В РІЗНИХ ОКОЛИЦЯХ

Веригін. — Ця околиця, в порівнанні до інших фармерських околиць під зглядом організаційним і матеріальним, стоїть не зле. Фармери осіли тут давніше і колись малися добре. Тепер матеріально підупали. Але не всі фармери це бачуть. Деякі з них не можуть позбутися ілюзії про багатство та поворот кращих часів. Але це лише одиниці.

Щодо організаційної праці то вона провадиться добре. Відділ ТУРФДім хоч невеликий членством, але активний. Освітня праця зимою провадилася добре. В освітній праці найбільше допомагав мені старенький фармер т. Н. Палюх. Провінціональному курсові допомагають дуже добре. Найкраще мені подобалася молодь, яка з великим завзяттям береться до організаційної праці. Лише одного вечора до комсомолу вписалося 9 членів. На провкурс вислали трьох товаришів.

Окружком працює добре. Хоч члени окружкому ще молоді, але організаційну працю ведуть дбайливо. Надіюся, що ми побачимо в пресі звіт з їхньої праці в зимовому сезоні.

Гаєс. — Відділ ТУРФДім не молодий, але товариші якось так керують працею, що відділ замість рости і міцніти, ледве животіє. Найкраще вони почали працювати у новозорганізованому відділу Ліги проти війни і фашизму, де молодь становить більшу частину членства.

Вікс. — Цю місцевість заселюють самі новоєнні іммігранти з Польщі, які заїхали сюди тому 5—6 років. За той час вони так "доробилися", що мають 5—10 акрів виробленої землі, але плоду ще не збирали. Мало хто з фармерів має коні. Я, товариші, багато лиха перетерпів, ще більше бачив його, але такого нужденного життя, як в цій околиці, я ще ніде не бачив.

Транспортація тут дуже повільна. З одної до другої місцевості мене перевозили товариші автомобілями, кіньми, мулами, а тут перший раз я дістав "райда" волами. Як це "приємно" їхати, коли чоловік не має теплого вбрання, а на дворі 60 степенів нижче зера.

Фармери жувуть тут переважно з кордів. Ті, що не мають коней, дають за половину, щоб доставити корди до залізничної станції. За корд платять їм $1.15 товарами.

Хатинки, в яких живуть фармери, дуже убогі. Одна кімната навіть без стелі, і тут живе ціла родина фармера. Ці хатинки побудували фармери "тимчасово" з надією, що побудують колись вигідніші.

Головною поживою тутешніх мешканців є м'ясо з дичини, а деякі їдять м'ясо з щурів та сконків.

Таких "роскошей" заживають тут фармери. Хто цьому не вірить, хай спитає тренерів в Гай Тор, Саск. Хто буде їхати сюди, хай бере камеру з собою. Тут можна найти такі картинки, яких не найдете ніде.

В цій місцевості зорганізовано новий відділ ТУРФДім з 20 членів. Товариші беруться щиро до праці. За їхньою допомогою ми зорганізували ще два відділи в МекЕлгені і Шелен.

Шелен. — Тут зорганізовано відділ з 20 надійних членів, які, я вірю, поведуть добре організаційну працю. В цих околицях ще ніколи не було організатора, тому не диво, що мій приїзд нагнав так багато страху ворогам революційного руху, що вони спровадили поліцію. Не знають, бідняги, що ми в містах на очах сотень поліцаїв говоримо робітникам те, що маємо говорити. Я скликаю фармерів на мітинг, а поліція ходить за мною і лякає фармерів, щоб не йшли на мітинг, бо будуть арештовані. Мені вдалося переконати фармерів і вони прийшли на мітинг. Прийшла також і поліція. Я почав мітинг в присутності поліції. Фармери одушевлено почали питати, а деякі дякували поліції, що звідомила їх про мітинг.

Цього самого вечора зорганізовано новий відділ з 18 членів, після чого вороги поспускали свої носи.

МекЕлгені. — Тут зорганізовано новий відділ з 10 членів. Я вірю, що цей відділ незадовго збільшиться новим членством, а навіть пережене інші відділи, бо поле до праці тут широке і до відділу вписалися щирі товариші, що є запорукою його розвитку.

Всім товаришам бажаю найкращих успіхів на організаційному полі. Надіюся, що ми ще побачимося.

І. П. Дідух.

ЗАЯВА ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ В ГЕЙРІ ГИЛ, АЛТА.

Гейрі Гил, Алта. — В нашому відділі ТУРФДім вже від довшого часу існує непорозуміння, яке шкодило розвиткові організації і перенеслося також до жіноддіду. Два роки тормосилося відділами, які майже не проявляли жодної діяльності..

Ще на початку, як у нас виринуло непорозуміння, до нас приїздили товариші з окружкому і Провкому і старалися залагодити справу, але це нічого не помагало.

Нарешті деякі товариші побачили, що треба зрушити працю у нашім відділі, бо так він далі існувати не може. Вони поробили заходи до святкування Міжнародного дня трудящих жінок — 8 березня і до 75 роковин смерті Тараса Шевченка. Молодь зорганізувала оркестр, відбула кілька проб і дала концерт, який випав досить успішно. Публики було так багато, як ніколи передтим. Всі були вдоволені з програми концерту. Промовці говорили про значення свят та значення організації.

Здається, що це було стимулом до того, що інші члени також зрозуміли, що так далі бути не може і що малі непорозуміння, які існують між членами, не доведуть до добра.

Ще раз рішили закликати представника нашого окружкому з Вилнигдон. Приїхав т. Жучкан. Вислухавши справу він скритикував наші помилки та вказав нам на нові методи праці. Товариші уважно вислухали представника окружкому, після чого засудили свою шкідливу роботу і обіцяли забути за всякі непорозуміння.

Тому, що в нас замало членів на два відділи ТУРФДім і Жінсекцію, ми рішили працювати спільно в однім відділі доти, доки не придбаємо більше членів до нашої організації.

Цю заяву ми пишемо до преси тому, щоб перестерегти товаришів в інших відділах перед різними склоками та непорозуміннями, а коли навіть такі виринуть, щоб їх вбити в зародку. Ми цього не зробили на початках, а з того був той наслідок, що один з найкращих відділів в окрузі не проявляв ніякої активності.

Дякуємо т. Жучканові, який вміло пояснив нам наші хиби і по більшовицьки нас скритикував.

Ми всі члени і членкині засуджуємо свою помилку і заявляємо, що більше такого робити не будемо. Від тепер беремося всі щиро до праці і доложимо всіх старань, щоб зміцнити робітничо-фармерський рух.

Ілько Кушнірук, голова,
Василь Корчинський, фін.-секр.

МУНІЦИПАЛЬНА РАДА ЗБУВАЄ ФАРМЕРІВ ПОРОЖНИМИ ОБІЦЯНКАМИ

Вільна, Алта. — Найтяжчим роком для фармерів нашої місцевості був 1936 рік. Мороз знищив все збіжжя, зима ще не скінчилася, а їсти нема що, одягнутись нема в що. Діти перестають ходити до школи, бо родичі не мають за що купити вбрання та шкільних приборів. Муніципальна рада за фармерів не дбає, а деякі радні ще й насміхаються, коли фармера заставить нужда піти до муніципальної ради за допомогою.

В нашім муніципалі є велике число фармерів на реліфі. Цей реліф далеко не вистарчаючий. Багатьом фармерам вже зовсім зірвали реліф, іншим думають зривати.

13 березня відбувся мітинг муніципальної ради. На цей мітинг прийшло багато фармерів за реліфом і насінням. Радні цілий день щось радили і нічого не могли врадити. Казали прийти по вечері. Десь коло 5 години сказали фармерам прийти на тижні, тоді будуть знати, дістануть вони реліф і насіння, чи не дістануть. Так муніципальна рада збуває фармерів чим небудь.

Справа насіння стоїть у нас погано. Мало є таких фармерів, що мають насіння. Муніципальна рада не робить нічого, щоб постаратися для фармерів насіння. Кажуть, що насіння дістануть лише ті, що мають тайтл на фарму. В цілім муніципалі є дуже мало фармерів, що мають чистий тайтл. Виходить що дуже мала частина фармерів буде сіяти цього року, коли не примусять уряд дати їм насіння.

В нас фармери ще не об'єднані так, як в інших муніципалах. У нас існує кілька різних угрупувань. Ті угрупування ворогують між собою, хоч членами тих угрупувань є фармери, які не мають подвійного життя, а їхні діти ходять голі й босі. Коли ми поділені на різні угрупування, то панам лекше нас визискувати.

Того самого дня, коли муніципальна рада мала свій мітинг, приїхав поїздом Підручний, якого фармери називають "курячим доктором". Він гарно вбраний, в капелюшку, прийшов просто до фармерів на вулиці і почав накидатися на Радянський Союз, а вихваляв фашистську Німеччину і Італію. Він казав, що німці добре роблять, що нищать комуністів, які бажають кращого життя і борються за нього. Про життя фармерів в Канаді, або хоч в Алберті, цей панок не згадав ні словом. А коли фармери самі про це заговорили, то він не хотів слухати.

Фармери казали йому: "Ти лиши Радянський Союз, а скажи нам, коли Абергарт буде давати дивіденди? Дивіденди нам тепер здались би, бо треба купувати насіння". На це питання Підручний не відповів ні слова.

Такі то панки не допускають нас до єдності. Вони кидають між нас кістку незгоди, щоб ми сварилися між собою, з чого пани будуть користати. Таких типів, що хочуть нас порізнити, ми повинні гонити геть від себе і подати собі мозолисті руки, об'єднатися, тоді ми становитимемо силу, при помочі якої виборемо собі краще життя.

В. М.

ЄДИНИМ ФРОНТОМ ПРОТИ ВІЙНИ Й ФАШИЗМУ

Бовалон, Алта. — Коли ми останніми роками демонстрували проти війни і фашизму по містах і фармах, то деякі фармери, що належать до січових організацій, стояли на хідниках і приглядалися демонстрації, а деякі з них навіть підсміхалися та говорили між собою, що нема потреби демонструвати проти війни, бо війни не буде. Сьогодні вони вже змінили свою думку і журяться, що буде війна, та що їхніх синів можуть забрати на гарматне м'ясо.

Зараз така ситуація, що війна на світову скалю може вибухнути кожної хвилі. Німеччина вже старається рекрутувати німців в Канаді до німецької фашистської армії. Не забавить довго, як і нас можуть покликати на війну.

Серед такої ситуації нам треба бути надто чуйними. Війни ми не хочемо і вбивати один одного також не збіраємося. Ми хочемо мира. Але за мир треба боротися і то організовано. Ще нині ставаймо до боротьби проти війни і фашизму, бо завтра може бути запізно. Творім єдиний фронт проти війни і фашизму, до якого прав нашої всіх фармерів, робітників та середній клас.

А. Степанник.

Вони завжди були саботажниками революційного руху трудящих

Вінніпег. — Лобай, Кобзей і Ко. пишуть у своїй контрреволюційній "Правді", що їм ніхто не доказав контрреволюційної роботи. Лобаївці думають, що українські робітники і фармери на нічім не розбіраються і не можуть сказати хто робить на шкоду революційному рухові в Канаді, а хто на користь.

Коли сьогодні маси українських робітників і фармерів в Канаді засуджують лобаївщину на масових мітингах, на членських зборах і на сторінках нашої преси, то лобаївці хочуть когось переконати, що це засуджують їх за "революційне становище" до робітничо-фармерського руху. Ні, засуджують їх за те, що вони стали зрадниками інтересів трудящих, що вони намагаються розбити наші масові організації і пресу, а в той сам час підло говорять, що вони за зміцнення наших організацій.

Обов'язком класово свідомих українських робітників і фармерів є розкривати лобаївців на кожнім кроці перед масами такими, якими вони є в дійсності. А вони є не лише ворогами революційного руху трудящих Канади, але й заклятими ворогами Радянського Союзу.

ЯК ХВАЛІБОГА СТАВИВСЯ ДО СРСР В 1932 РОЦІ

В моїй пам'яті ще й сьогодні свіжим стоїть день 5 квітня 1932 року, тиждень передтим, як мала виїхати українська робітничо - фармерська делегація до Радянського Союзу. Того дня стрінувся я з С. Хвалібогою на коридорі в Укр. Роб. Домі.

— То ви їдете як делегат до Радянського Союзу? — запитав мене Хвалібога.

— Так — відповідаю йому.

— Отже, як будете там, то добре дивіться своїми власними очима. (При цьому він показав пальцями на свої очі, що мало означати, щоб я не дивився крізь пальці, коли буду в СРСР).

Коли Хвалібога відійшов від мене, я не міг зразу зрозуміти, чому він мав таке зі мною говорити. Я почав думати над цим і прийшов до заключення, що Хвалібога, старий член наших організацій, ставиться з недовір'ям до СРСР, бо чому він мав мені казати, щоб я добре дивився на все своїми власними очима. Про все це я оповів покійному тов. Ленартовичові 1932 року зараз після події в Арборгу.

ЯК КОБЗЕЙ СТАВИВСЯ ДО ЛІГИ ФАРМ. ЄДНОСТИ

Кобзей і Лобай були собі близькими приятелями в приватнім життю і по ідеології. В них були спільні плани. Що робив один, те робив і другий. А їхній спільний план був саботажувати ухвали наших з'їздів.

На 12 з'їзді ТУРФДім Кобзей у своїй доповіді нібито клав натиск на те, що завданням кожного члена ТУРФДім є будувати Воркерс Юниті Ліг по містах і Фармерс Юниті Ліг на фармах. Але Кобзей Фармерс Юниті Ліг ніколи не будував, про що найкраще можуть сказати фармери в Брокенгед, Ман. Коли вони поставили Кобзеєві питання відносно ЛФЄ ,то Кобзей замість пояснити їм на мітингу, як вони мають будувати ЛФЄ, викрутився і сказав, що ми нічого спільного з ЛФЄ не маємо, дайте мені спокій з вашою Лігою. Товариші в Брокенгед завжди скаржилися мені, коли я до них заїздив, на таке ставлення Кобзея до ЛФЄ, і це, до певної міри ,зневірило деяких з них, що не могло не відбитися шкідливо на ЛФЄ.

Таке ставлення Кобзея, члена ЦВК ТУРФДім, використали ліві опортуністи, з якими нам довелось звести боротьбу в ЛФЄ в 1932 й 1933 р.р. І власне таких Кобзеїв і Лобаїв мав на думці покійний тов. Ленартович, коли він писав, що праві опортуністи щедро ллють воду на млин лівих опортуністів, використовуючи ставлення правих опортуністів до організаційної праці.

Але як поставилися лобаївці до боротьби арборгських фармерів в 1932 році?

Коли Кобзей прочитав заяву манітобського атторні - дженерала в буржуазній пресі, в якій він погрожував арборгським фармерам, то це його (Кобзея) вивело з рівноваги і він кидав книжками у своїм офісі та говорив: "що ті нерозумні в Арборгу наробили, тепер ще й нас тут всіх можуть арештувати". Бачите, які то революціонери були з лобаївців ще тоді! Кобзей мені особисто дорікав за події в Арборгу.

ЯКІ "ПОРАДИ" ДАВАВ КОБЗЕЙ ФАРМЕРАМ У СВОЇМ ОФІСІ

А які поради давав Кобзей тим фармерам, які приходили до нього, як до секретаря-скарбника ЦВК, в організаційних справах?

Коли тов. Смолярський з Лібав, Ман., зайшов до офісу Кобзея за порадою відносно праці відділу ТУРФДім в Лібав, то Кобзей сказав, що у вас нема відділу, у вас нема нічого, ви можете зі своїм будником щось зробити, бо вам його зовсім не треба. Товариш Смолярський вийшов з офісу ЦВК дуже розчарований такою "порадою". І це на нього так вплинуло, що він зневірився до організаційної праці.

І сьогодні лобавці мають лице домагатися, щоб їм доказати їхню саботажницьку і контрреволюційну роботу.

ЛОБАЇВЦІ ХОТІЛИ ВБИТИ В МЕНЕ ОХОТУ ДО ПРАЦІ

Коли я працював за організатора ЛФЄ, я не отримував за свою працю ніякої платні. Моя дружина працювала в приюті - сиротинці РЗТ і весь час купувала для мене шмаття і давала потрохи грошей на мої особисті видатки. З лобаївців, бачите, дуже великі "сентименталісти". Їм "жалко" було, що я працюю для організації без ніякого винагородження. Чи думаєте, товариші, що може вони доказували свою "сентиментальність" ділами і давали мені якусь фінансову допомогу? Ні, вони говорили мені, що я дурний, що працюю для організації і не побираю за це ніякої платні.

Та це не мало ніякого впливу на мене і я далі працював для організації. Тоді нинішні лобаївці говорили моїй дружині, що вона дурна, що витрачає гроші на мене. І за це моя дружина дуже часто докоряла мені. Вона говорила мені, що ти так щиро працюєш для організації без ніякого винагородження, а з тебе сміються.

ЯКЕ СТАНОВИЩЕ ПОВИННІ МИ ТЕПЕР ЗАЙНЯТИ

Лобаївці боялись революційної боротьби робітників і фармерів, вони боялись арештів. Їхня робота за останніх кілька років, це робота саботажників, а саботаж це нічого іншого, тільки контрреволюційна робота.

Ось тепер буде ясно членам УРФМО, чому в Манітобі, де находяться центральні тіла наших організацій, організаційна праця на фармах була найбільше занедбана. Як можна було сподіватися кращого результату, коли в проводі цих організацій були саботажники й контрреволюціонери, проти яких раньше чи пізніше треба було вжити дисциплінарних кроків, що вже сьогодні зроблено.

Теперішнім нашим завданням є згуртувати свої сили і всю свою енергію довкола наших провідників, які притримуються правильної лінії, — лінії класової боротьби фармерів і робітників. А лобаївцям сказати: "Геть ваші контрреволюційні руки від УРФМО!"

Іван Капуста.

ТІЛЬКИ МАСОВОЮ АКЦІЄЮ ФАРМЕРИ ВИБОРЯТЬ РЕЛІФ І НАСІННЯ

Бучач, Алта. — Вже від довшого часу не видно дописів на сторінках "Фарм. Життя" з нашої місцевості. Нашу місцевість навістили минулого року стихійні нещастя, мороз і град, а зима цього року була така гостра, що морози сягали 60° нижче зера. Беручи на увагу те, що фармери не мають теплого убрання то зима таки добре дошкулила їм.

Роботи на фармі є багато кожного дня. Є також і такі фармери, які мусіли їздити по п'ять і більше миль за соломою для худоби, щоб вона не згинула з голоду. Фармер старається і дбає про худобу, а опекулянти все одно заберуть її за без цін.

Треба згадати, що деякі фармери дістають мізерний реліф, але заки вони дістали кілька нещасних доларів на місяць, то мусіли ходити по кільканадцять разів. А це тому, що фармери не домагались реліфу організованим способом, тільки кожний зокрема. Як би фармери були організовані, то не потребували б ходити одницем по реліф, а організовано вони могли б виборати собі більший реліф, як тепер дістають.

Треба згадати і про насіння, якого фармери потребують. Багато фармерів вже давно виповнили аплікації о насіння, але насіння ще не одержали, хоч весна вже близько, і хто знає чи взагалі його одержать, коли будуть одницем просити в наших ласки. Коли не дістанемо насіння і не будемо мати чим засіяти свої ріллі, то це значить, що через нами стоять ще більші злидні.

Лише один рік недороду, а вже багато фармерів мусять просити реліфу. А що буде, коли потягне кілька таких років? Де тоді фармери опиняться, коли не будуть організовані? Ми знаємо з досвіду, що уряд не дбає про фармерів. Ще минулої осени фармери ухвалили резолюцію, в якій домагалися, щоб провінціональний уряд Абергарта звільнив фармерів від плачення податку на цей рік, а також, щоб уряд дав убрання для тих дітей, що ходять до школи, а їхні родичі не є в спромозі купити їм тепле вбрання. Уряд навіть не відписав на цю резолюцію. З цього виходить, що уряд за нас не дбав і дбати не буде. Тому ми самі мусимо подбати за себе.

Молодий фармер.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Степан Рихло, Аналта, Алта.— Про справу допису, що був поданий з "Фарм. Життя" в неправдивому світлі, вже подав спростування Іван Купнерик.

Правильно пишете, що "краще було б написати про тутешніх фармерів, які переживають тяжкі злидні і багато з них живуть на бараболі і чаю. На це дописувач ІБ. не звернув уваги, а написав не так, як справа малася".

Наші дописувачі і фармкори повинні затямити собі раз назавжди що до газети треба писати так, як справа малася. Хто цього не робить, той свідомо шкодить своїй газеті.

ЩО МЕНІ ОПОВІДАЛИ ФАРМЕРИ ПРО ГОСПОДАРКУ В МУНІЦИПАЛІ

Лібав, Ман. — У "Фарм. Житті", яке я перечитую від дошки до дошки, мене цікавлять дописи з різних місцевостей й муніципалів. Самі фармери пишуть про те, як вони зводять боротьбу за реліф і насіння, проти високих податків тощо. А з муніципалу Ст. Клементс нема дописів. Чому?

Як мені відомо, фармерам в цьому муніципалі живеться не краще, як в інших муніципалах. За поліпшення свойого життя фармери мусять зводити боротьбу. Взяти хоч би такий випадок. Муніципальна рада найняла полісмена, який є рівночасно і реліф комишонером, за що він побирає з муніципальної каси $175 платні на рік. На мою думку такого комишинера зовсім не потрібно тому, бо кожний радний у своїй варді знає краще обставини фармерів, як може їх знати полісмен. До речі, цей полісмен зовсім не цікавиться положенням фармерів, не їздить до них, не приглядається їхньому життю, а тим самим не знає, чи кому потрібно реліфу, чи ні.

Цей полісмен є також інспектором від бур'янів. Минулого літа він не зле заробив, провіряючи бур'яни, за що брав платню від милі. Він зробив 6 тисяч миль, а за кожну милю одержав по 10 ц. Це значить, що муніципальна рада виплатила йому $600 лише за те, що він подивився на бур'яни на фармах. Але фармер, що орав, сіяв, збирав і молотив та потребує зараз реліфу, не може його дістати.

Подібно мається справа і з асесором. Минулого року муніципальна рада згодила асесора на три роки за $1,800. Чи бачив хто його? Ні. Бачили хіба ті, що будували нові будинки, і коли він довідався то приїхав і записав до книжки, щоб фармер на другий рік платив більший податок.

Ще передтим, заки муніципальна рада найняла асесора, вона мала своє засідання. На тім засіданні радний з 5 варди зробив внесок, щоб за асесора найняти місцевого фармера, але інші радні і ріф ніяк не годилися на такий внесок. Вони казали, що хочуть доброго асесора. І найняли адвоката.

Я чув нарікання від багатьох фармерів, що вони одержали картки з повідомленням про асесмент, який є вищий від попередніх років, але асесора вони не бачили на своїм подвір'ю. По мойому, нарікати одинцем і обговорювати справу лише вдома з жінкою і дітьми, не принесе для фармерів ніякої користи. Фармерам треба сходитися і разом обговорювати всякі важливі справи, як це роблять фармери в інших муніципалах.

М. Грех.

ТІЛЬКИ МОЗОЛІ ЛИШАЮТЬСЯ ФАРМЕРАМ ЗА ЇХНЮ ТЯЖКУ ПРАЦЮ

Міго, Саск. — Я отримала від адміністрації Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства листа, який мене дуже засмутив. В листі пишеться, що хочуть мені стримати так дорогу для мене газету "Фарм. Життя". Я дуже жалую, що не можу вам заплатити довгу, хоч розумію, що газета без фондів не може існувати.

Ми живемо на каменистих землях і маємо виробленої клаптик землі, але з неї ніяк не можемо вижити. Як трохи зародить, то фармер не має часу навіть подивитися, як галапаси все заберуть, то за лін ноти, то за податок, то за машинерію, а фармерові лишаються на руках мозолі і на плечах горб.

Минулого літа іржа знищила так дуже збіжжя, що навіть мало хто косив. "Ласкаві" пани дають нам реліф, але такий, щоб ми не погинули. Наша родина складається з 10 осіб, то в осени ми дістали ордер на $15 на шмаття і дістаємо 2 міхи муки і $2 на місяць.

Фармери тут не цікавляться організацією. Коли приїдуть на муніципальний мітинг, то кожний дбає про себе. Наш ріф підчас кожного муніципального мітингу ставить при дверях двох полісменів, які не пускають фармерів до офісу. Насіння фармери також не мають, але, здається, що заледве половина з них дістане. Чим будуть сіяти інші фармери, ніхто не знає.

Я була на трьох мітингах муніципальної ради то я переконалася, що дуже тяжко одницем виборoти для себе деяку полекшу. Тоді я запропонувала фармерам відбути мітинг на вулиці, вибрати делегацію і післати до муніципальної ради. Але фармери на це не згодилися і сказали, що то нічого не поможе. Вони ще не переконалися, що організовано можна дуже багато зробити.

Таке у нас положення і таке наше життя. Тому я прошу вас не стримувати мені газети. Я буду старатися вирівнати свій довг в осени. Вірю, що це мені вдасться зробити. Коли ж ви стримаєте мені газету, то це буде великим ударом для мене. Я буду відірвана від світа і не буду знати, що де робиться, та як робітники і фармери зводять боротьбу за своє краще майбутнє.

Анна Чокорлак.

ПОШИРЮЄМО ІДЕЮ ЄДИНОГО ФРОНТУ НА ФАРМАХ

Ту Гилс, Алта. — Відділ ТУРФДім в Ленюк, Алта., не лишився позаді інших місцевостей в Канаді у святкуванні пролетарських свят, що припадають в березні.

Міжнародний день трудящих жінок, 8 березня, ми відзначили масовим мітингом, на який зійшлося багато фармерів і фармерок. Цим мітингом проводили самі товаришки, членкині відділу ТУРФДім. Про значення 8 березня промовляла т-ка Марія Делявська, а про положення трудящих жінок в різних країнах промовляла т-ка К. Никифорук. Обі промови були досить цікаві і присутні були ними вповні задоволені.

15 березня концерт-мітингом ми вшанували пам'ять Паризьких комунарів і Карла Маркса. В програму концерту входили також декламації. Підчас концерту виступав з промовою т. Л. Ґаба, який переповів історію Паризької Комуни. Про життя і діяльність Карла Маркса говорив т. М. Муцак. Останній промовець торкнувся також питання будування єдиного фронту трудящих.

Свято закінчено співом "Інтернаціоналу".

Відносно дальшої праці нашого відділу, ми, в порозумінні з окружкомом, робимо старання поширити ідею єдиного фронту між широким загалом трудящих фармерів. В цій справі рішено відбути 29 березня в Ту Гилс весняний концерт-мітинг, підчас якого промовці широко пояснять важливість будування єдиного фронту проти злиднів, війни і фашизму.

Фармкор.

ПОЛЬСЬКЕ СЕЛО

Господарчий стан польської держави надто серйозний. Державний бюджет не збалансований і прожитковий рівень трудящих має значно знизився. Не дивлячись що населення країни збільшилося на три мільйони людей, споживання сільськогосподарських продуктів не збільшилося. Щоб оплатити податки і аренду приходиться продавати все, що під руки попаде. Такий стан селянства. В результаті цього діти ходять до школи голодні.

КУТИК ДЛЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ВІКУ

Розум та почування у живої тварі

М. ЗАГІРНЯ

За Роменсом

ВІРНИЙ СЛИМАК

Кожен знає, звісно, отих тваринок слимаків, що лазять тягаючи на спині свою закручену хатинку. Їх ще звуть у нас петриками або павликами-равликами. Звичайно діти, побачивши павлика десь на листку, беруть його і промовляють:

— Павле, павле, павленя, вистав роги на коня! — або ще як інакше, поки таки діждуться, що павлик висуне свої ріжки, а далі й тіло своє м'яке тягне з хатинки, хоч зовсім витягти його не може, бо воно зросло ся з хатинкою. Так ото двох таких слимаків чи павликів англійський учений Лонсдель посадив на кущі в свойому садку ,щоб пильнувати їх життя. Садочок у його був манесенький і миршавенький, а за муром був гарний великий сад і багато було в йому слимачої їжі. Слимак був великий і бадьорий, а слимачиха квола, мабуть хвора. Одного разу Лонсдель побачив що на листку сидить сама хвора слимачиха, а слимака нема тільки слизький слід зостався. Лонсдель по сліду побачив, що слимак переліз у гарний сусідів сад. Він подумав: — Отак же, поквапився слимак на гарну їжу та й покинув свою хвору слимачку. — Але він помилився. Другого дня слимак вернувся до слимачихи і мабуть якось росповів їй про гарну їжу в великому саду, бо Лонсдель побачив, як вони знялися вдвох і потяглися до того саду. Довгий це був їм шлях, бо звичайно помалу вони лазять, а тут ще слимачиха була хвора; але все ж долізли до муру, перелізли через його і опинилися в сусідовому саду.

ЩИПАВКА

Щипавка — це руда комаха, довгенька, вузенька; з обох боків тіла у неї багато ніг. Дослідувач Де Геер узяв щипавку і посадив її у коробочку і яєчка її теж забрав і роскидав у коробочці. Щипавка позносила яєчка всі до одного в куточок і сіла на них, як квочка. Як з яєчок вулипилися малі щипавки, то вони купчилися біля матері так, як курчата купчаться біля квочки, бігали за нею і ховалися під неї, як курчата під квочку.

Ато двоє дівчаток привчили щипавку приходити до них їсти. Щодня у відому годину злазила вона на завіску і дожидала, поки дівчатка дадуть їй цукру.

СВІЙСЬКІ МУХИ

Одному англійцеві схотілося перезимувати кілька мух і привчити їх до себе. Як уже стало холодно і мухи стали мляві і почали гинути, то він піймав потирьох, зробив дірку в бавовні і посадив їх, туди, щоб їм тепло було. Щодня під час сніданку мухи вилазили з свого тепленького куточка, прилітали до столу, наїдались і знову летіли додому. Через якийсь час три мухи таки згинули і тільки одна зосталась. Англієць клав собі на ніготь цукру з маслом, і муха сідала й їла. Ні одного дня вона не проминула, а щодня у відомий час прилітала їсти. Може б вона й перезимувала, але одного разу прийшов до англійця товариш. І от як посідали снідати, то й муха прилетіла. А гість не знав, що вона свійська, та й убив.

МУДРІ ПАВУКИ

В саду між двома стовпами павук виткав павутиння і спідній край його припасував ниточкою з павутиння ж таки до якоїсь рослини. По саду ходили люди і часто рвали [illegible] ниточку, а павук мусів її знову прясти і павутину припасовувати до рослини. Нарешті йому це докучило. Він знайшов манесеньку камінчину і вплів її в павутиння внизу. Тоді вже ниточки не треба було і павук визволився від зайвої праці.

Другий павук, під час вітру, причепив до свого павутиння трісочку, щоб не так гойдалося павутиння, бо вітер обірвав кілька ниточок, якими воно припасоване було з боків. А як вітер ущух, тоді павук полагодив павутиння і перегриз ниточку, що на їй висіла трісочка, бо вже її не треба було.

ПАВУК ГНІВАЄТЬСЯ

Один чоловік кілька тижнів годував павука мухами. Щодня приносив йому обценьками кілька мух. Павук добре призвичаївся хапати муху з обцепків. Одного разу чоловік почав дратувати павука: тільки той хоче схопити муху, а він її назад. Павук розлютувався. Тоді чоловік дав йому вхопити одну муху, а тоді знову почав дратувати і таки не дав павукові їсти. Другого дня, як він приніс павукові муху, той не рушив з місця і сидів у своєму павутинні. А третього дня чоловік уже павука не побачив — він кудись переселився.

СВІЙСЬКИЙ КАЖАН

Чоловік піймав кажана і держав у себе в хаті. Через якийсь час кажан так звик до його, що, як чоловік прийшовши додому, зараз же не підходив до кажана і не лащив його, то кажан сам злазив йому на плече, терся головою об його, лизав руки. Як чоловік брав щось у руки, то й кажан пильно розглядав ту річ; як чоловік сідав і починав щось робити, то кажан сідав біля його і пильнував кожного його руху. Так собі приятелювали чоловік із кажаном.

ПРО КРАБІВ

Є тварини тієї ж породи, що й раки, — звуться краби. Деякі з них живуть у воді, деякі на суходолі. Один чоловік бачив, як краб рив собі нору. Чоловік кинув до нори кілька маленьких черепашок. Одна черепашка закотилася в крабову нору, а три впали біля нори. Трохи згодом краб виніс із нори черепашку, що туди впала і одніс її геть далі. Прилізши до нори, побачив ті три черепашки, що біля неї лежали і напевне зміркував, що й вони можуть скотитися до його в нору, бо взяв їх і поодносив туди, куди й першу.

Краби люблять їсти кокосові горіхи; але на горіхові тверда шкаралуща, а поверх неї ще шкура міцна. То краб насамперед обдирає клешнями шкуру з шкаралущі і завжди починає це робити з того краю, де в шкаралущі три ямки, потім передніми клешнями проверчує в шкаралущі дірку саме там, де ямка. А тоді, повернувшися до горіха задом, стромляє у дірку вузенькі задні клешні і потроху витягає звідти смачний горіх.

ОМАР ВАРТУЄ

Омари — це тварини тієї ж породи, що й раки, і живуть вони у воді. У великий басейн з водою пущено було омарів, раків і всякої риби, щоб пильнувати їхнє життя. На дні в басейн було тонсто насипано піску. От омар піймав рибу — палтуса і заходився їсти. З'їдши рибу, він решту закопав у пісок і зверху сам прилягав вартувати, щоб інші омари не вигребли його риби. За дві години омар п'ять разів одкопував і знову закопував рибу; а закопавши не йшов од неї, а вартував і не допустив до неї ні одного омара.

СВІЙСЬКІ ЖАБКА ТА ЧЕРЕПАХА

Одна дівчина привчила до себе жабку. Раз на день, після сніданку, вона годувала її. Прийшовши до малого ставочка, дівчина починала гукати:— "Томмі! Томмі!" — Коли жабка була навіть на тім боці, то зараз же перепливала до дівчини, і брала їжу. Але вона приходила до дівчини не тільки по їжу, а що разу, як та її кликала.

А в одного чоловіка свійська жаба жила тридцять шість років і знала не тільки хазяїна, а й усіх його друзів.

Черепахи теж стають свійські і вміють пізнавати своїх хазяїнів. Одна свійська черепаха лащилась до свого хазяїна так, що терлася головою об його чоботи. Вона приходила, як він її кликав, а як інші кликали, то не приходила. Одного разу він поїхав з дому і приїхав через кілька тижнів, і черепаха його пізнала.

КРОКОДИЛЕНЯ ТА КІШКА

Один чоловік піймав мале крокодиленя і так привчив його до себе, що воно знало його голос і бігало за ним. Але найбільше приятелювало воно з кішкою. Вони гралися вдвох, а потім лягали спочивати проти вогню. Крокодиленя клало голову на кішку, і так вони спочивали. Як не було кішки, то приятель її дуже турбувався. Ще в тому ж дворі жила лисиця прип'ята на ланцюзі. Одного разу чогось крокодиленя не поладнало з нею і як заходилося бити її хвостом, то може б і вбило, як би лисицю не визволили від його. Але з кішкою ніколи не сварилося. Годовано його м'ясом та молоком.

СВІЙСЬКІ ЗМІЇ

Художник Валтер Северн приїхав до свого приятеля Манна погостювати. Посидівши трохи з ним, хазяїн спитав, чи боїться він зміїв. Художник каже: — Ні, не дуже. — Тоді хазяїн виняв із шафи удава і ще кількох зміїв великих і малих. Удав ліг на кріслі, маленькі змійки поскручувалися на столі поміж книгами та паперами, а дві великі змії обкрутилися круг хазяїна і поглядали на гостя блискучими очима, висуваючи з рота свої, ніби порозрізувані надвоє, язики. Художникові стало моторошно, але побачивши, що змії зовсім свійські, він перестав боятися. Через якийсь час хазяїн пішов по жінку, і художник залишився сам із зміями. І бачить, що удав помалу-малу повзе до його. Знову йому стало моторошно та ще й дуже. Аж тут увійшли господар із жінкою і з двома дітьми. Привітавшися з гостем, пані і діти почали лащити удава, і він зараз же обкрутився пані круг стану, а голова його знімалась над її головою. Так з удавом пані й ходила по хаті, і наливала кофе. Всі змії були дуже слухняні.

Через рік ці пан і пані з дітьми мусіли на шість тижнів виїхати, а удава відіслали на цей час у зоологічний сад. Він дуже нудьгував там. Як же приїхали його хазяїни і прийшли по нього, то він страшно зрадів і кинувся до них.

Через кілька років Манна несподівано розбив параліж. Жінка його побігла по лікарі. Прибігши хвилин через десять додому, вона побачила, що удав лежить неживий біля її чоловіка. Хто знає, чи це випадок був, що удав саме тоді вмер, чи може, прилащив в хапежливого, у [illegible] уразився, що [illegible] вмер.

Ріка Патомек, в Сполучених Державах, виступила з берегів, заливаючи багато землі і будинків. На картині видно родину, яка, рятуючи своє життя, забирає зі собою поживу й усе, що дається забрати і втікає з помешкання.

НОВИЙ ВІДДІЛ ТУРФДІМ БЕРЕТЬСЯ ЩИРО ДО ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ

МекЕлгені, Саск. — Минулої осени зорганізовано в місцевості Вікс відділ ТУРДім, до якого вписалося 15 членів. По якімсь часі число членів зменшилося, бо деякі одиниці перестали бути членами тому, що вони самі не знають чого хочуть, хоч називають себе свідомими.

9 лютого приїхав до цього відділу тов. Дідух ,щоб допомогти нам в нашій праці. Члени відділу співпрацювали з товаришом. Місцевість ми поділили на три райони: Вікс, Донкрест і МекЕлгені. Тов. Дідух працював в тих районах три тижні, докладаючи всіх своїх сил. Саме тоді були сильні морози, але це не було перешкодою для нього. Кожного дня і вечора він був зайнятий, давав лекції, вказівки тощо.

В нашім третім районі т. Дідух відбув два масові зібрання, одну лекцію на тему: "Чи може людина жити без організації", і одні членські збори після зорганізування нового відділу в МекЕлгені, до якого вписалося 10 членів і членкинь. На перших зборах відділу вписався ще один член до відділу.

Треба сказати, що наша місцевість була дуже відстала і кілька років тому, не можна було навіть і думати, щоб тут міг існувати відділ ТУРДім. Тепер ми гордимося, що ми організовані і матимемо нагоду більше вчитися, пізнавати самих себе і наших ворогів та спільно боротися проти них.

Ми вже вислали три резолюції протесту проти того, що компанія хоче викинути з фарми вдову Халатурник, в Гаєс, Саск.

Два члени замовили "Фарм. Життя", яке буде обслуговувати наш відділ, а товаришки замовили собі "Робітницю", яку зможуть читати всі, хто схоче.

А тепер я хочу поговорити до наших сусідів в Донкрест. Чому то у вас не зорганізовано відділу ТУРФДім? У вашій місцевості є більше число людей, як у нас у МекЕлгені.

Ще кілька слів до товаришів у Вікс. Щоб наша праця ішла добре, то ми мусимо зачиняти двері перед такими "симпатиками", які приходять на збори і роблять заколот. З такими "симпатиками" нам треба покінчити. Ми знаємо симпатиків, які приглядалися до організаційної праці і стали опісля добрими членами, а в нас є такі, що були "завзятими борцями", потім стали "симпатиками", а нарешті стали киринниками. Таких людей треба усунути, бо вони стоять перешкодою на шляху до єдності трудящого народу.

Фармкорка.

СТЕРЕЖІТЬСЯ, ТОВАРИШІ, У ВІКС, САСК.

Коли я був в МекЕлгені, я чув там між товаришами таке, що хоч я і дав їм слово, що буду мовчати, проте замовчати не можу. Правда, що не всім я це розказую а лише товаришам у Вікс. Тримайтеся товариші у Вікс на осторожності, бо проти вас готується "змова". Товариші в МекЕлгені серйозно думають, щоб зробити на вас наступ в травневій кампанії для нашої робітничо-фармерської преси. Я це говорю серйозно, бо товариші серйозно до цього наступу на вас приготовляються. Вони роблять вже тепер планову підготовку до наступу.

Ви знаєте, товариші у Вікс, чим може закінчитися їхній наступ на вас, коли ви не вжиєте такої самої зброї проти вашого сусіда? Страшно подумати правда? Ви можете бути побідженими. А цього ви (і я також), не хочете. Отже, вже тепер виробіть плани, як ви маєте стрінути "змовників". Підготуйтеся добре і в травневій кампанії покажіть своїм сусідам де раки зимують.

Я говорю це вам, товариші у Вікс, секретно на вухо. Про це ви не кажіть нікому, головно, що це я вам сказав. Ця тайна мусить залишатися між нами. А до роботи ви беріться таки зараз, бо це не жарт. Ви не смієте програти у змаганнях. Переходовий Червоний Прапор повинен повівати у вашому відділі.

Мовчазний.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Фармкор І. М. Шипинці, Алта.— Коли хочете, щоб ваш допис був поміщений на сторінках "Фарм. Життя", мусите подати редакції своє повне ім'я. Під дописом ви можете підписатися, як ви собі хочете.

Редакція вже не раз звертала увагу своїм дописувачам і фармкорам, що дописів, без подання правдивого імени містити не буде.

ЗІБРАЛИ $2.25 В КАМПАНІЇ ТОДОВИРНАЗУ

Гленела, Ман. — Посилаю поштовий переказ на суму $3.25. Гроші мають бути розпреділені так: Тов. Олейник зібрав на лісту для політв'язнів $2.25, а $1 вилинуло з забави, яку ми вестроїли в користь сплати довгу на УРФДомах. 10 ц. ми заплатили за пересилку.

На фонд для політичних в'язнів зложили по 25 ц.: П.П. Хрущінський і І. Мартин; по 15 ц.: КО, МО, Л. Оженовський, МС і ВС; по 10 ц.: ОБ, ІБ, ГД, В. Ковальчук, А. Духнич, Д. Лен, С. Турко, ІС, і М. Федак; по 5 ц.: К. Фінкевич і Г. Фінкевич. Разом $2.25.

Я, як член Тодовиразу, в імени політв'язнів складаю щиру подяку всім жертводавцям.

В. Стефанюк.

КЛИЧЕ ТОВАРИШІВ НА ЗМАГАННЯ В ТРАВНЕВІЙ КАМПАНІЇ

Вилингдон, Алта. — Хоч до травневої пресової кампанії ще є кілька тижнів часу то я все таки хочу декому пригадати, що пресова кампанія зближається і ми мусимо бути до неї добре приготовані ,щоб ударно в травні попрацювати та забезпечити нашу пресу на довгі літні місяці.

Цієї зими фармери зводили боротьбу за реліф, за насіння, за медичну допомогу і т.п., про що вони писали до своєї газети "Фарм. Життя". Вони писали також і до інших газет, але ті фармерських дописів не містили. Одинока газета на українській мові "Фармерське Життя" завжди відступала місце на своїх сторінках для таких дописів, чим допомагала нам в нашій боротьбі. За щиру і беззастережну оборону наших інтересів, наша преса заслуговує на наше поперття.

Я мав нагоду познайомитися з багатьома фармерами та молоддю, бо переїжджав через різні місцемісцевості. Може статися таке, що деякі товариші можуть забути про мене після того, яке я виїхав з їхньої місцевості. Цього мені аж ніяк не хочеться. Тому то, щоб не забути про наше знайомство, я постановив викликати на змагання в травневій кампанії деяких товаришів. Я вірю, що в травні для нашої преси я здобуду $5 і таку суму накладаю на себе. До змагання зі мною кличу таких товаришів, щоб вони здобули таку суму, яку кожному з них назначую:

Іспас: В. Коваль $2.50; по $2: А. Юсеп, Ф. Олінек і Д. Жуківський; Елис Юсеп 50 ц.

Шипинці: Н. Кирилюк $5; М. Кирилюк $2.50; С.Н. Урсуляк $2; по 50 ц.: С. Луцюк і М. Петрук.

Мус: по $2: Д. Гакман і Лакуста.

Вилингдон: по $5: Т. Чернівчан, М. Жучкан, П. Лікарик і Н. Бойчук.

Дежерлей: по $5: М. Чорногус і С. Чорногус; М. Стрехатка $2.50.

Фоїзі: по $2: А. Скакун, Марія Гнатюк і Найда Терновий.

Норса: Т. Маковійчук $5

Шандро: А. Кучер $5 і І. Рошко $2.75.

Кедрон: В. Солован $3 і Ліна Королюк $2.

Смокі Лейк: по $5: В. Малішевський, Н. Ратчук і В. Мандзюк.

Коли кожний з нас здобуде назначену суму грошей, то це дасть нашій пресі $104.75. Ми повинні собі постановити, що назначену суму здобудемо. Але заки кожний з нас візьметься до праці, скажіть від себе слово на сторінках "Фарм. Життя", чи приймаєте мій виклик. Я жду вашої відповіді. До згаданої суми входить пресовий фонд і передплата, але головне, щоб ми її здобули.

Ще є кілька тижнів часу на підготовку до ударної праці. Не марнуймо його. Подбаймо, щоб організації вже тепер взялися до підготовки до пресової кампанії.

Ваш за сильну пресу,
С.Д. Елашук.

ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ ДБАЮТЬ ПРО РОЗВИТОК РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ ПРЕСИ

Керрот Ривер, Саск. — Прошу помістити кілька слів в "Фарм. Житті" про нашу діяльність.

В 10 числі "ФЖ" був поміщений допис, в якому я писав про підготовку до кампанії для "Форов". Цим разом звідомляю, що кампанія у нас вже відбулася. Ми зібрали $2.30 пресфонду для "Форов" і $ 3.50 передплати для "Фарм. Життя".

У нас практикується так: устроюємо забави по хатах за чергою в кожного товариша. Музиканти Г. Гаврилюк, М. Панас і І. Гаврилюк приграють на кожній забаві в користь преси даром. За це їм належиться признання та щира товариська подяка. Таким способом від осени до тепер ми зібрали в користь нашої преси $33.80. Це є досить поважна сума в порівнанні до населення в нашій місцевості. Як би так всі місцевості дбали про пресу, як наша, то наша газета могла б виходити щодня.

Тепер ще кілька слів. На забаві 14 березня ми мали різні дискусії. Тов. Вержановський спитав, що робити з тими товаришами, які не платять за газету. Ми їх питали, що вони думають про свій довг. Один сказав, що не може платити, хоч не подав причини. Інші сказали, що заплатять за газету пізніше, ще інші говорили, що то їх особиста справа і їхній довг не повинен нікого обходити. Між нами не було порозуміння в цій справі. Одні хотіли так, другі інакше. Поясніть нам, котра сторона була правильна?

Іншим разом напишу про те, як живуть у нас фармери гомстедовці.

С. Новосад.

Заввага Редакції. — В дискусії, яка виринула у нас під час забави, правильні були ті які обстоювали, що за робітничо-фармерську пресу треба платити. Робітничо-фармерська газета видається виключно за гроші робітників і фармерів. Ніяких інших доходів вона не має, не вчисляючи дрібненьких сплат за оголошення.

Правдою є, що довг за газету є справою кожного довжника. Але цей довжник повинен памятати, що коли він читає газету на кредит, він робить кривду іншим читачам, які точно платять за газету, він кривдить цілу організацію, цілий робітничо-фармерський рух.

Коли справа довгу за газету є особистою справою кожного довжника, то справа колектування довгу не є особистою справою колектора. Газета є організаційною власністю, а не власністю одиниці. Організація, як така, а кожний член організації зокрема дбають за те, щоб організація розвивалася, бо коли буде сильна організація, буде також і сильна преса, і навпаки, буде сильна преса, то безумовно буде і сильна організація.

Правильно роблять ті товариші, які при кожній нагоді пригадують довжникам за їхній обовязок супроти нашої преси, колектують довги чи збирають пресовий фонд.

Ті товариші, що задовжилися з передплатою, повинні старатися вирівняти свій довг, чим спричиняться до зміцнення і поширення нашої преси. Стримувати висилку газети і заперестати читати її, не є вихід для трудящих фармерів. Сьогодня ми повинні з подвійною енергією братись до читання корисних книжок і робітничо-фармерських газет, бо лише з них ми навчимося, як боротися проти зла, що кругом нас твориться, проти злиднів, що ми їх переживаємо.

Наша адміністрація не бажає нікому стримувати газети. Але даром висилати її також не може. Коли задовжений передплатник не прислє бодай трохи грошей на рахунок свого довгу, або не подумає, що він дуже робить на майбутнє, адміністрація стримає дальшу висилку газети.

Товариші на місцях повинні подбати, щоб ні один фармер не перестав читати газети. Треба доложити всіх старань, щоб сколектувати довг, як також придбати нових передплатників.

Мері Ервин, 16-літня дівчина з Кензас Сити, Кензас, у клопотах. Її серце росте. Лікарі кажуть, що серце Мері вже зразу більше, ніж повинно б бути та мимо того не перестає рости. Мері витяли вже три ребра, щоб дати місце ростучому серцю. Лікарі стараються запобігти цьому незвичайному ростові, але дотеперішні їхні заходи показалися безуспішними.

ГІТЛЕР ВИСИЛАЄ БІЛЬШЕ ВІЙСЬКА В НАДРЕНСЬКУ ПОЛОСУ

Дортмунд, Німеччина. — Німецький воздушний ескадрон і більше солдатів вступили минулого понеділка на бувшу демілітаризовану надренську полосу, щоб злучитися з тими військовими силами, які зайняли Надренщину після того, як Гітлер поломав локарнську угоду на 7 березня.

Париж. — Франція посунула свою боротьбу проти Німеччини за поновну мілітаризацію Надренщини один крок дальше минулого понеділка, коли французький кабінет ухвалив пробувати поставити Німеччину перед суд Ліги Націй.

Кабінет одноголосно одобрив потрійний план акції міністра закордонних справ Фландіна для розвязання кризи:

Перше: Завізвати локарнські держави, щоб вони підприймали кроки проти Німеччини на підставі договору, який заключено в Газі і який вже визнав Німеччину винною в порушенні цього договору.

Друге: Не дозволити Німеччині на фортифікування Надренщини.

Трете: Повністю відкинути мировий план Гітлера і предложити інший план на базі колективної забезпеки.

Одночасно Франція буде пробувати зміцнити своє військове становище тим, що буде домагатися скасування санкцій проти Італії у її війні з Етіопією, щоб в той спосіб позискати Італію на свою сторону.

300 ЛЮДЕЙ ЗГИНУЛО В ЧАСІ ВЕЛИКОЇ БУРІ В ПІВДЕННИХ СТЕЙТАХ АМЕРИКИ

Гейнсвил, Джорджія. — Сильна весняна буря, яка перелетіла через це місто минулого понеділка вбила близько 150 людей і обернула бізнесову дільницю міста в повну руїну. Число вбитих під час бурі в південних стейтах Спол. Держав сягає понад 300 осіб.

В 9 год. вечером видобуто в цім місті 130 людських трупів з румовищ повалених і горіючих будинків. Власти кажуть, що в румовищах є ще багато більше трупів.

В місті Топело, стейті Миссисипі, яке має 8,000 мешканців, згинуло під час бурі в неділю вечером так само около 150 людей. Досі видобуто з румовищ 134 трупів. Шкоди в маєтку виносять більше як $8,000,000. Вогні, які вибухли після бурі, утруднюють рятункову акцію. Тіла мертвих спалені в багатьох випадках до непізнання.

На місце катастрофи Червоний Хрест вислав лікарів і порсів. Стейтові і державні агентури об'єдналися в несенні допомоги жертвам катастрофи. Багато людей осталися без даху над головою, багато є ушкоджених.

ІНТЕРЕСИ ТРУДЯЩИХ ВИМАГАЮТЬ СИЛЬНОГО ЄДИНОГО ФРОНТУ

(Продовження з 5-ої сторони.)

йшов 40 миль пішки. Він сповнив свій обов'язок і за це треба дати йому признання.

Лупирипа пише, що вони тепер будуть робити так, щоб на них не показували пальцями? Пани? О, каже Лупирипа, що пани не дали їм ґренту, хоч вони їздили до посла і понесли кошти. Мало що не скаже він, що пани не дали ґренту через те, що шорнклифці голосували на комуністичних кандидатів. Я від себе скажу, що не в цьому лежить причина, бо є багато фермерських дистриктів, в яких ніколи не було комуністичних кандидатів, а вони також не дістали ніяких ґрентів від ліберально - прогресивного уряду в останніх роках. Бо цей уряд, за яким так розпинаються тепер деякі "наші" політикани видає мільйони доларів річно на проценти для бондголдерів, а справа доріг, шкіл і реліфу на фармах — його зовсім нічого не обходить. І до такої партії хоче Рудко і його прихильники потягнути українських виборців Гімлі. Але це їм не вдасться.

ЧОМУ УРЯД БРЕКЕНА НЕ ДАЄ ФАРМЕРАМ ҐРЕНТІВ

В околиці Шорнклиф більшість фармерів розуміє, що їм нема чого триматися панських партій та їхніх кандидатів. Вони розуміють, що вихід для них з теперішнього положення лежить в організованій боротьбі проти визискувачів. К всіх тих, які підтримують політику визискувачів. Вони розуміють, як це розуміють тепер трудящі маси в інших капіталістичних країнах, що найбільшою і найуспішнішою зброєю в боротьбі трудящого народа проти злиднів, фашизму і воєнної небезпеки, є об'єднаний фронт. І цей об'єднаний фронт ми мусимо творити в кожній нашій боротьбі за кусок хліба, в боротьбі за реліф, нижчі податки, втримання шкіл, насіння і у виборах, бо вибори є частиною класової боротьби трудящих проти капіталу.

Люди, які готові кандидувати з будьякої панської партії, щоб тільки задоволити свої власні інтереси, ніколи не обороняли і не оборонятимуть інтересів трудящого народа, хоч самі вони можуть походити з того народа. Я вірю, що фармери і робітники округа Гімлі підуть вперед, а не будуть завертатися назад. Вони створять під час надходячих провінціональних виборів об'єднаний фронт і поставлять своїм кандидатом на посла такого чоловіка, який безстрашно буде боротися за їхні інтереси, який піднесе свій голос протесту кожної хвилі в парляменті, коли представники буржуазних партій будуть діяти на шкоду трудящого народа. Я вірю, що всякі політичні хабарники розіб'ють собі голову об твердий мур цього об'єднаного фронту.

М. Кирильчук.

ВКІНЦІ ФАРМЕРИ ПЕРЕКОНАЛИСЯ, ЩО ЇХ ОБДУРЮВАНО

Гімлі Ман. Цілу зиму муніципальна рада потішала нас, а тепер виглядає, що фармери не будуть мати чим сіяти.

Ще перед муніципальними виборами всі члени муніципальної ради їздили до Вінніпегу, а коли вернулися то скликали мітинги в усіх чотирьох вардах. Реф був на кожнім мітинґу і говорив, що фармери не мають чого турбуватися, бо вони справу представили в парляменті, де був присутний також і Торсон, посол до домініяльного парляменту з нашого округа, і він казав, що постарається вдоволити фармерів. А тепер записуйтеся, кому чого і скільки потрібно, казав реф.

Фармери записувалися. Деякі казали, що ліберали таки лінші. Я і інші товариші вже тоді говорили, що пани "дають" насіння тому, що це не час сіяти, але як прийде пора сіяти, то сіяти не буде чим. Так воно і сталося.

Не було ніякої чутки що робить уряд в цій справі. Ми скликали мітинг, вибрали делегацію і вислали її на засідання муніципальної ради. Муніципальна рада погодилася дати реліф тим, що його потребують, а в справі насіння реф сказав, що до сіяння ще є досить часу, але він вірить, що фармери дістануть насіння безплатно. На кожне засідання муніципальної ради приходили фармери і домагалися вияснення справи насіння. Радні тішили фармерів, що вони надіються дістати насіння безплатно. Фармери почали все більше натискати і остаточно реф сказав, що 6 березня він здасть звіт, як справа мається. І здав. Сказав, що уряд відмовив допомогу в насінні, хіба загарантує позику для муніципалу.

Фармери обурилися. Цілу зиму дурили нас, а на останку відмовили допомоги. Не було іншої ради як приймати те, що уряд гарантує позику, бо фармери не мають грошей на закупно насіння, а сіяти треба.

Знов скликали мітінги і списували кому чого потрібно. 19 березня відбувся мітинг муніципальної ради, на якому мали рішити, скільки позичати грошей. На цьому мітингу радний з першої варди заявив, що фармери в тій варді не годяться підписувати ліп нотів і що вони вислали резолюцію до Торсона, в якій домагалися насіння, а коли його не дістануть, не будуть сіяти і підуть на реліф.

Реф почав пояснювати, в якій формі фармери будуть сплачувати позику. Він сказав, що той, хто заплатить свою позику, буде мусів платити й за того, хто не зможе заплатити. Ще сказав, що уряд цілу зиму дурив нас, а ми дурили фармерів, а тепер ми всі обдурені. А дурять нас тому, що ми неорганізовані.

Реф сказав правильно, але він нічого не робить, щоб фармерів зорганізувати. Я скажу, що нам ще й тепер не пізно зорганізуватися.

Ті самі реф і радні в осени казали фармерам сидіти спокійно і не домагатися, а просити. Ті самі радні відмовилися одобрити Фарм Емерджансі Бил, тому нам треба добре уважати що вони говорять а що вони роблять. Голословним фразам не можна вірити.

22 березня в різних вардах відбулися мітинги, де фармери переголосували, що муніципальна рада має постаратися о насіння. Сьогодні не знати ще, чи дістанемо насіння, чи ні.

На кожнім мітингу я говорив, що нам не треба надіятися на когось, а самим брати справу в свої руки. Нам треба об'єднати фармерів в цілім муніципалі і тоді ми зможемо дістати те, що нам належиться.

Ю. Лицар.

У Лондоні засудили одного власника авта за те, що "в 12 годині після обіду", як дослівно сказане у поліційному протоколі, залишив свою машину на вулиці, де стояти автам не вільно. Чоловік цей представив на суді посвідки від двох державних обсерваторій на доказ, що такої години, як "12 год. після обіду" нема, а є тільки 12 год. вдень і 12 год. вночі. Судія станув на становищі, що поліційний протокол невірний і поліція програла, ще й була приневолена заплатити кошта судового процесу.

КОНТРОЛЬ ФАРМЕРІВ над засобами оперування збіжжям є важливим розвитком аграрно - кооперативного руху в Західній Канаді. Вже 25 років, від коли фармері вперше почали оперувати елевейторами на велику скалю.

До наймодернішого ступіння розвитку належать сьогодні системи провінціональних пулових елевейторів. Саскечеванський контролює локальними і термінальними елевейторами, в яких міститься понад 60 мільйонів бушлів. Це, як і інше є нерозривно зв'язане з широко розгалуженим рухом, якого мета є поліпшити умови фармерів.

Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Limited
(Saskatchewan Wheat Pool)
HEAD OFFICE : REGINA

МАРШРУТА ОРГАНІЗАТОРА ОКРУЖКОМУ В ЛЕНЮК, АЛТА.

Окружком ТУРФДім в Ленюк, Алта висилає на організаційну об'їздку т. М. Муцака, який відвідає і промовлятиме на масових мітингах в таких місцевостях:

Олд Гейрі Гил, в школі — в четвер, 9 квітня, о 8 год. веч.
Норма — в п'ятницю, 10 квітня, о 8 год. веч.
Вилингдон — в неділю, понеділок і вівторок, 11, 12 і 13 квітня, о 8 годині веч.
Шандро — в середу і четвер, 14 і 15 квітня, о 8 год. веч.

Проситься всіх фармерів проголошених місцевостей прийти на мітинги і вислухати промовця, який пояснить дуже важливі питання, що дотикають кожного трудящого фармера.

Окружком.

ЖЕРТВУЮТЬ НА ДОПОМОГУ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЯМ

Красне, Саск. — Даруйте товариші з Головної Керради Тодовирназу, що я спізнився з висилкою зібраних грошей в кампанії для політв'язнів. Ліпше пізно, як ніколи. Цього року мені вдалося зібрати $1.35, які пересилаю на ваші руки.

Тому, що сяк-ходять чутки, що зібрані гроші я нібито присвоїв, прошу помістити цей лист в "Фармерськім Життю", як доказ того, що гроші пішли в призначене місце.

1934 року я зібрав на політв'язнів на Західній Україні $2.70; в 1935 році — $4.15, а 1936 року $1.35. Гроші переслані через відділ Тодовирназу в Саскатуні до головної Керуючої Ради. В імени політв'язнів — всім жертводавцям складаю щиру подяку.

З. Лущок.

ДАРЛІНҐ, АЛТА.

Старанням драмгуртка при відділі ТУРФДім відограється в понеділок, 13 квітня, в УФД в Дарлінґ драму п.н. **"РОДИНА ЩІТКАРІВ".** Після представлення буде приграватн до **ТАНЦІВ** добірна музика. Початок о 8.30 годині вечора. Вступ 15 і 25ц. Вступ для дітей вільний. Приходіть сами і кличте своїх знайомих.

"ПЕРЕВІРКА"

Тут, в **ІТОНА,** ми на віщо не звіряємося. Доки дамо опис, в нашому каталогу відносно якогось куска товару, ми мусимо перше вдоволити себе актуальною перевіркою, що опис є точний з кожного боку. Каже фабрикант нам, що убранн, яке він продає є "з чистої вовни"? Доки ми вам так скажемо, ми перевіряємо правдивість заяви науковою перевіркою в нашому бюрі дослідів. Заявляють нам, що шпильки ("сейфти пінс") певного виробу не "ржавіють"? Доки ми продамо їх нашим покупцям, як таких, ми мусимо вдоволити себе науковою перевіркою, що так воно і є. А також таке саме з матерією що "не збігається" і "вся з шовку" та безліч іншими описними фразами, які являються в цілій книжці. Кожна з них відповідає певній ПЕРЕВІРЦІ наукового аналізу.

Це дуже важне для вас, як покупці. Це значить щось, якщо ви знаєте, що товар, який ви замовляєте, є точно такий, як описано до найменших подробиць і що ви можете купувати з тим самим повним довір'ям, неначе б товар був у ваших руках. А в ширшому розумінні, як ідеї що ми, разом з сотками тисяч інших чоловіків і жінок Західної Канади, що їм **ІТОНА БЕЗНЕЧНО КУПУВАТИ".**

THE T. EATON CO LIMITED
CANADA

МОНДЕЙР, АЛТА.

МАСОВИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ МІТИНГ

— відбудеться —

У ВІВТОРОК, 14 КВІТНЯ Ц.Р.,

о 1-ій годині пополудни в Мондейр.

Мітинг скликається в справі минувшого Фармерського страйку. На цім мітингу будете мати нагоду довідатись скільки зібрано грошей, кілько виплачено і за що. Також довідаєтеся, що фармери здобули в наслідок страйку. На програмі будуть і інші пекучі фармерські справи. Приходіть усі масово!

УВАГА! ПАКАН І ОКОЛИЦЯ.

Старанням окружкому в Пакан і відділу ТУРФДім в Норт Бенд

— відбудеться —

В ПОНЕДІЛОК І ВІВТОРОК 13 І 14 КВІТНЯ Ц. Р.

ВЕЛИКИЙ БАЗАР

На базарі буде "Бінго" та багато ін. несподіванок, а добірна музика приграватиме до ТАНЦІВ. Вступ — 15ц. тикет, на який можна також отримати один з п'ятьох добрих нагород. Базарком.

УВАГА! ВОТЕРФОРД І СІМКО!

Старанням драмгуртка при відділі ЛФЄ у Вотерфорд

— відограється —

В ПОНЕДІЛОК, 13 КВІТНЯ 1936 Р.

гарну комедію в трьох діях, п.н.

"НЕДОРОСТОК"

Це представлення надзвичайне цікаве. Отже, якщо хочете весело провести вечер, то приходьте всі і кличте своїх сусідів.

По представленню відбудуться ТАНЦІ до ранка вночі. Приграватиме добірна музика. Початок о 7.30 годині вечера. Вступ для старших 10ц. Мистком.

ДЕШЕВА УПРЯЖ

Дешева із червоного ременю упряж; 4 паси, 2 ремені 2 цалі широкі, 2 рази шиті, з кільцями і 7 ланців, 2 бекпеди, 2 білійбендс, 2 полетрети, 2 майтенбелс і лайни 1¾ широкі, 22 ф. довгі, усе за $16.70. На замовлені дві упряжі ми оплачуємо фрейт до Манітоби, Саскачевану і Алберти.

YORKTON TANNERY CO.
Yorkton, Sask.

НА ПРОДАЖ фарма, 40 акрів; 16 акрів під управою, решта ліс, який можна легко виробити на поле. В доброму положенні, 6 миль від міста Ревелсток БК. 1 миля до робітничого залу, через дорогу школа. Можна провадити мішану господарку, як також плекати овочі. По ближчі інформації прошу зголошуватись на адресу:

M. KNIHNICKI
Revelstoke, B. C. (25)

НА ПРОДАЖ 160 акрів. Фарма обфенсована. Є хата, стайня, кошарка, 2½ милі до школи, до станції 16 миль. $1,100.00; 40 акрів за $1000.00, 60 акрів близько міста, парку, озера і школи, 30 акрів вироблено. Гарні будинки. Ціна $50.00 за акер; Катедж на 9 кімнат за $1200.00; лот і будинок 18 X 20 на центр. катедж на 3 кімнати за $1600.00. Маю машинерію: 14 шеків сівалка $75.00; "колтшейтор" 6 фітів — $35.00; диски 12 крушків $35.00; ковальський віграк (форджк) 22 29 — $16.00; велике хатнє бюро і люстро $15.00; паровий трактор, 22 кінської сили — $350.00; 2 кобили за $190.00; 2 коні $175.00. Прошу зголошуватись до:

Box 102
Winnipeg Beach, Man. (16)

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Пшениця ч. 1 (тверді)	.79⅞	На доставу в травні	.78⅞
Пшениця портери ч. 1	.78⅞	На доставу в липні	.79⅞
Пшениця портери ч. 2	.76⅞	Овес найліпший ч. 2	.34⅛
Пшениця портери ч. 3	.72⅞	Овес число 3	.29⅛
Пшениця портери ч. 4	.69⅛	Овес пожива ч. 1	.26
Пшениця портери ч. 5	.61⅞	Овес пожива ч. 2	.24
Пшениця портери ч. 6	.50½	Ячмінь двограний	.44
Пшениця "фід"	.43½	Ячмінь шестиграний	.43
Пшениця "Гарнет" ч. 1	.74½	Число 3 "Сідоблю"	.37⅞
Пшениця "Гарнет" ч. 2	.71½	Жито ч.ч. 1 і 2	.41⅞
Дорум пшениця ч. 1	.71⅞	Жито ч. 3	.37⅞
Дорум пшениця ч. 2	.67	Лен ч. 1	1.48

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф.	від 4.75	до	5.25
Бики добрі	від 4.25	до	4.50
Бики середні (мідіюм)	від 3.50	до	4.00
Бики звичайні (комон)	від 2.75	до	3.00
Бики поверх 1,050 ф.	від 4.75	до	5.50
Бики добрі	від 4.25	до	4.75
Бики середні (мідіюм)	від 3.50	до	4.00
Бики звичайні (комон)	від 2.75	до	3.25
Ялівки добрі і вибірні	від 4.25	до	4.50
Ялівки добрі	від 3.50	до	4.00
Ялівки середні (мідіюм)	від 3.00	до	3.25
Ялівки звичайні (комон)	від 2.50	до	2.75
Телята годовані (гуд і чойс)	від 6.00	до	7.00
Телята годовані добрі	від 5.00	до	5.50
Телята годовані середні (мідіюм)	від 4.00	до	4.50
Телята молочні ("віл")	від 5.50	до	7.00
Телята молочні — звичайні і середні	від 2.50	до	5.00
Корови добрі (гуд)	від 3.00	до	3.25
Корови середні (мідіюм)	від 2.50	до	2.75
Корови звичайні (комон)	від 2.00	до	2.25
Корови худі (кенерс і катерс)	від 1.50	до	2.00
Бугаї добрі (гуд)	від 2.50	до	2.75
Бугаї звичайні (комон)	від 1.75	до	2.25

БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовщення	від 2.00	до	4.25
Ялівки на отовщення	від 1.75	до	3.00
Дійні корови	від 20.00	до	40.00

Свині вибірні на бейкен $1.00 премії від штуки:

Свині добрі для бейкену			8.25
Свині тяжкі			7.75
Свині дуже тяжкі	від 6.75	до	7.00
Свині легкі до годівлі	від 8.25	до	8.50
Льохи ч. 1 і 2			6.75
Ягнята найліпші	від 7.75	до	8.25
Ягнята звичайні	від 4.50	до	5.50
Барани	від 6.00	до	6.50
Вівці найліпші	від 2.50	до	3.00
Вівці тяжкі	від 1.75	до	2.00
Вівці звичайні	від 1.25	до	1.50

Яйця "А" ґрейд великі 14 ц. доз.; "А" ґрейд середні 13 ц.; "Б" ґрейд 12 ц.; "С" ґрейд 10 ц.

Масло 22 ц. фунт. Цукор $5.75 за 100 фунтів.

Мука 98-фунтовий мішок $2.80. Поридж 80-фунтовий мішок $3.05.

Шкіри від 4¾ до 5¾. Вовна від 9½ до 10 ц. фунт.

Сенека корінці, сухі, від 23 до 25 ц. фунт.

Шерсть з кінських хвостів від 30 до 32 ц. фунт.

УВАГА! ЧЕТФІЛД, МАН.

Старанням відділу Секції Молоді

— відограється —

У ВІВТОРОК, 14 КВІТНЯ Ц. Р.,

в будинку ім. Івана Франка в Четфілд повчаюу п'єсу в 3 діях, п.н.:

"ДІТИ РЕВОЛЮЦІЇ"

П'єса представляє, як пани знущалися над бідним селянством на Зах. Україні, а пізніше озброювали їх і гнали, щоб вони боролися проти робітників і селян, які йшли фронтом на Зах. Україну, щоб визволити трудящих зпід панського ярма.

Просимо усіх масово прибути.

ВСТУП 10ц., 20ц. і 25ц.

Початок о 8 годині вечора.

УВАГА! ГИЛОК І ОКОЛИЦЯ.

СТАРАННЯМ ДРАМГУРТКА З ЛЕМБУРГ

— відограється —

В ПОНЕДІЛОК, 13-го КВІТНЯ,

о 8.30 годині вечера в Гилок

надзвичайно смішну комедію п.н.:

"ВІЗ ЛАМАЄТЬСЯ, ЧУМАК УМА НАБИРАЄТЬСЯ".

Вступ по 15 ц. для всіх. Після представлення ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ.

Товариші! Відновляйте передплату на "Фарм. Життя".

ШКІРИ І ГАРНЕСИ

Ми виправимо для вас шкіру на гарнес, ремінь, сировець, лиш і роб. Маємо гарнеси на продаж. Робимо і продаємо по умірковaних цінах. Пишіть і посилайте шкіри до:

YORKTON TANNERY CO.
Yorkton, Sask.

HOMAYDE BREAD IMPROVER

Робить хліб вкуснішим, дає йому кращий колір і якість з тієї самої кількости муки. Видає більший бохонець. Пачка 20 ц. вистачить на 100 хлібів.

C. & J. JONES, LIMITED.
Winnipeg, Man.

ALBERTA TANNERY

Приміщена на Стокярд дорозі, при Форт Трейл

6125—129 AVE. North Edmonton, Alberta

Гарбарі ременю на упряж і лейси, серовець і ровбів. Найниці ціни. Український управитель. Пишіть по цінник.

ПОШУКУЮ роботи коло насіки. Маю старокраєву і канадську 20-річну практику, як насічник. Прошу писати на таку адресу:

JOHN DIACHUN
Newton Siding, Manitoba

Торговельна Марка

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ,

що не маєте ніяких болів, в кого кров багата і чиста

ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯШЧИНУ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛ

ІНДІАНСЬКИЙ ЛИНИМЕНТ БЛЕКГАВКА

(РЕТЕЛСНЕЙК ОЙЛ)

НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ, В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОПУХЛИХ НІГ АБО ІНШИХ ЧАСТЕЙ ТІЛА.

До того даємо також **ДАРОМ** коробку **14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКГАВКА** приготовленого з лічничих рослин, коріння, кори, цвітів, і ягід, високо рекомендованого на оживлення занечищеної крови. Ці нігулярні лагідно очищують жолудок і кишки від усіх лишніх та нездорових матерій, роблять кров багатою і чистою, оздоровлюють всі органи тіла. Тисячі людей вживають Індіанський (Ретелснейк Ойл) Линимент Блекгавка з найкращими наслідками і рекомендують його своїм знайомим. Попробуйте і ви, а також будете вдоволені.

Фляшина цього линименту звичайно продається за одного доларa. Але з цим оголошенням ми робимо спеціяльну оферту. Пришлять нам одного доларa, а ми вишлемо вам оплаченою почтовою посилкою ДВІ одно-доларові фляшки линименту і одну одно-доларову коробку пігулок 14-денного дива Блекгавка. Таким чином отримаєте ці знамениті ліки, що коштують $3.00, тільки за **ОДНОГО ДОЛАРА.**

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
1536 Dundas St. W. Toronto, Ont.